PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2021/1100

ze dne 5. července 2021,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení šetření

(1) Dne 14. května 2020 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu některých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli (dále jen „plochá za tepla válcovaná ocel" nebo „výrobek, který je předmětem šetření") pocházejících z Turecka (dále jen „dotčená země") na základě článku 5 základního nařízení ([2]).

(2) Dne 12. června 2020 zahájila Komise antisubvenční šetření týkající se dovozu téhož výrobku pocházejícího z Turecka ([3]).

1.2. Celní evidence

(3) Komise na základě podnětu žadatele podloženého nezbytnými důkazy zavedla prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/1686 ([4]) (dále jen „nařízení o celní evidenci") celní evidenci dovozu dotčeného výrobku podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

1.3. Prozatímní opatření

(4) V souladu s článkem 19a základního nařízení Komise dne 17. prosince 2020 poskytla stranám souhrn navrhovaných prozatímních cel a podrobné údaje o výpočtu dumpingových rozpětí a rozpětí nezbytných k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Jak je vysvětleno ve 215. a 216. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, připomínky předložené stranami nevedly ke změně rozpětí, neboť tato rozpětí nebyla považována za rozpětí administrativní povahy.

(5) Dne 7. ledna 2021 uložila Komise prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/9 ([5]) (dále jen „prozatímní nařízení") prozatímní antidumpingové clo.

1.4. Následný postup

(6) Po zveřejnění základních skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací"), předložili žadatelé, konsorcium zastupující zájmy některých uživatelů, uživatel, který dovážel dlouhé výrobky z oceli, vyvážející výrobci zařazení do vzorku, dovozce ve spojení s jedním z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, turecké sdružení vývozců oceli (ÇİB) a turecká vláda své písemné připomínky k prozatímním zjištěním. Dva vyvážející výrobci požadovali a obdrželi další podrobnosti o výpočtu rozpětí své újmy.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Úř. věst. C 166, 14.5.2020, s. 9.
([3]) Úř. věst. C 197, 12.6.2020, s. 4.
([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1686 ze dne 12. listopadu 2020, kterým se zavádí celní evidence dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka (Úř. věst. L 379, 13.11.2020, s. 47).
([5]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/9 ze dne 6. ledna 2021, kterým se ukládá prozatímní clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka (Úř. věst. L 3, 7.1.2021, s. 4).

(7) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení. Proběhla slyšení se třemi vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku a s tureckou vládou.

(8) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění. Komise při přijímání konečných zjištění zvážila připomínky zaslané zúčastněnými stranami a v náležitých případech své prozatímní závěry revidovala.

(9) Komise informovala všechny zúčastněné strany o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Turecka (dále jen „poskytnutí konečných informací"). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací podat připomínky.

(10) Stranám, které o to požádaly, byla rovněž poskytnuta příležitost ke slyšení. Proběhla slyšení se třemi vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku. Kromě toho jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku požádal o intervenci úředníka pro slyšení, pokud jde o použití článku 18 základního nařízení.

(11) Po poskytnutí konečných informací Komise zjistila administrativní chybu ve výpočtu konečného dumpingového rozpětí jednoho z vyvážejících výrobců. Dotčenému vyvážejícímu výrobci byly proto zaslány dodatečné konečné informace, které vedly k obdržení dalších připomínek k obdrženým dodatečným informacím.

(12) Připomínky podané zúčastněnými stranami byly v tomto nařízení zváženy a případně zohledněny.

1.5. **Výběr vzorku**

(13) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k výběru vzorku, potvrzuje se 7. až 18. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.6. **Individuální zjišťování**

(14) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky týkající se tohoto oddílu, byl potvrzen 19. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.7. **Období šetření a posuzované období**

(15) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k období šetření a posuzovanému období, byl potvrzen 27. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.8. **Změna zeměpisného rozsahu a procesních nároků**

(16) Od 1. ledna 2021 již není Spojené království Velké Británie a Severního Irska (dále jen „Spojené království") součástí Evropské unie. Toto nařízení proto vychází z údajů za Evropskou unii bez Spojeného království (dále jen „EU-27"). Komise proto požádala žadatele a výrobce v Unii zařazené do vzorku, aby předložili určité části svých původních odpovědí na dotazník s údaji pouze pro EU-27. Žadatel a výrobci v Unii zařazení do vzorku předložili požadované údaje. Vzhledem k tomu, že rozdíl mezi makroekonomickými ukazateli zveřejněnými v prozatímním nařízení a makroekonomickými údaji za EU-27 je způsoben vyloučením údajů od jediného výrobce ve Spojeném království, jsou některé tabulky v tomto nařízení uvedeny v rozpětích, aby se nezveřejňovaly důvěrné informace, které se týkají dané zúčastněné strany.

(17) Pokud jde o dumping, pro výpočet konečných dumpingových rozpětí se bral v úvahu pouze prodej na vývoz do EU-27 ze strany vyvážejících výrobců, kteří byli zařazeni do vzorku.

(18) Pokud jde o posouzení zájmu Unie, Komise se rovněž dotazovala na dopad vystoupení Spojeného království z EU na odpovědi na dotazník, které byly předloženy uživateli a dovozci, konkrétně společnostmi Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere a společnostmi, které zastupuje skupina Network Steel. Společnost San Polo Lamiere na žádost Komise nereagovala. Ostatní strany uvedly, že vystoupení Spojeného království nemělo žádný dopad na informace, které již dříve poskytly.

(19) Dne 12. ledna 2021 Komise prostřednictvím poznámky ke spisu ([6]) informovala společnosti a sdružení ze Spojeného království, že již nebudou považovány za zúčastněné strany v řízeních na ochranu obchodu. Pouze Mezinárodní obchodní sdružení oceli, což je subjekt se sídlem ve Spojeném království, který zastupuje zájmy dovozců a uživatelů, jenž byl zaregistrován jako zúčastněná strana, reagovalo na tuto poznámku odůvodněnou žádostí o to, aby v tomto řízení bylo zúčastněnou stranou i nadále. Vzhledem k tomu, že tento subjekt má v Německu středisko, které zastupuje příslušné podniky EU v EU-27, Komise s touto žádostí souhlasila.

(20) Turecká vláda měla za to, že vystoupení Spojeného království má za následek, že prozatímní opatření uložená dne 7. ledna 2021 jsou nepodložená a protiprávní, protože vycházela z údajů za EU-28. Dne 29. ledna 2021 požádala turecká vláda Komisi, aby prozatímní opatření ukončila a provedla analýzu na základě údajů s vyloučením Spojeného království. Komise shledala žádost turecké vlády za neopodstatněnou, jelikož prozatímní opatření vycházela ze zjištění, která byla zúčastněným stranám předem sdělena v roce 2020, tedy v době, kdy Unie dosud měla 28 členských států.

(21) Turecká vláda a dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku dále tvrdili, že s ohledem na čl. 11 odst. 2 Dohody mezi Evropským společenstvím uhlí a oceli a Tureckou republikou o obchodu s výrobky, na které se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli (dále jen „dohoda Turecko/ESUO“) ([7]), by žádná prozatímní opatření neměla zůstat v platnosti déle než tři měsíce. Komise však zastávala názor, že ustanovení článku 11 dohody Turecko/ESUO jsou relevantní pouze tehdy, pokud se na tento článek výslovně odvolává poškozená strana. V tomto šetření Komise neuplatnila ustanovení článků 10 nebo 11 dohody Turecko/ESUO, a tudíž nebyla povinna uložit prozatímní opatření na dobu kratší než šest měsíců, jak je stanoveno v základním nařízení.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Tvrzení týkající se definice výrobku

(22) V prozatímní fázi požádal výrobce vysokozdvižných vozíků a součástek pro vysokozdvižné vozíky a stavební stroje o vyloučení dlouhých výrobků z tyčí válcovaných za tepla z vymezení výrobku, který je předmětem šetření. Komise v prozatímním nařízení prozatímně stanovila, že dlouhé výrobky z tyčí válcovaných za tepla nespadají do oblasti působnosti tohoto šetření, protože tyč válcovaná za tepla o délce 6–12 m je dlouhým výrobkem, a nikoli plochým ocelovým výrobkem.

(23) Po poskytnutí prozatímních informací strana zopakovala svou žádost. Poznamenala, že na dotčené výrobky se stále vztahuje vymezení výrobku, a proto se na ně vztahují i opatření. Strana proto požádala o vynětí „výrobků, které jsou delší než 6,000 mm“ s cílem tyto výrobky vyloučit, tj. určité dlouhé výrobky z tyčí válcovaných za tepla, které spadají pod kód KN 7226 91 91, což je jeden z kódů KN, na něž se vztahují opatření. Komise shledala, že vyloučení navržené touto stranou nelze použít, neboť by zahrnovalo některé ploché za tepla válcované výrobky z oceli, na něž se opatření mají vztahovat. V tomto ohledu žadatel uvedl, že na svitky z ploché za tepla válcované oceli a i na některé výrobky z ploché za tepla válcované oceli zkracované na míru se může vztahovat délka 10,000 mm, a proto nebyla výlučně vlastností výrobků, která byla uvedena v žádosti o vyloučení. Žadatel však souhlasil s tím, že na příslušné dlouhé výrobky z tyčí válcovaných za tepla se neměl předmět šetření vztahovat.

(24) Komise shledala, že výrobky uvedené v žádosti výrobce vysokozdvižných vozíků mají odlišné základní vlastnosti než plochá za tepla válcovaná ocel, a to nikoli z důvodu jejich délky, ale spíše z hlediska jejich tloušťky a šířky, což z nich činí odlišné výrobky, které mají odlišné použití. Proto byla poskytnuta výjimka pro „výrobky, jejichž šířka a) je do 350 mm včetně a b) jejichž tloušťka je 50 mm nebo větší, bez ohledu na délku výrobku“.

(25) Po poskytnutí prozatímních informací požádala společnost Erdemir Romania S.R.L. o vyloučení tzv. magnetických výrobků s neorientovanou strukturou z křemíkové elektrooceli válcovaných za tepla, které spadají pod kód KN 7225 19 10, protože tyto výrobky nakupuje pouze od své mateřské společnosti Erdemir v Turecku, a to kvůli údajným praktikám výrobců v Unii (tj. vysokým cenám a omezeným dodávkám) a údajné neexistenci konkurence mezi výrobci v Unii. Společnost Erdemir Romania S.R.L. tvrdila, že pokud dotčené výrobky nebudou vyloučeny, bude to mít negativní dopad na samotnou společnost a celkově na rumunské hospodářství.

([6]) t21.000389.
([7]) Úř. věst. L 227, 7.9.1996, s. 3.

(26) Výše uvedená žádost o vyloučení se týká dodávek ploché za tepla válcované oceli jako vstupu pro výrobce elektrotechnické oceli v Rumunsku od jeho mateřské společnosti Erdemir v Turecku. Komise zjistila, že tyto vstupní materiály nejsou odlišné, ale mají stejné vlastnosti jako ostatní typy ploché za tepla válcované oceli, na něž se vztahují opatření, pokud jde o jejich základní fyzikální, technické a chemické vlastnosti, konečné použití a zaměnitelnost. Komise proto zamítla žádost o vyloučení „magnetických" výrobků s neorientovanou strukturou z křemíkové elektrooceli válcovaných za tepla, které mají kód KN 7225 19 10. Kromě toho několik výrobců v Unii vyrábí „magnetické" výrobky s neorientovanou strukturou z křemíkové elektrooceli válcované za tepla, které přímo konkurují dováženým výrobkům. Pokud jde o dopad na žádající stranu, Komise nevidí důvod, proč by bylo nevyloučení „katastrofické", jak tvrdí strana, vzhledem k výši platného antidumpingového cla pro mateřskou společnost.

2.2. **Závěr**

(27) Jelikož ohledně definice výrobku nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 28. až 33. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jak je upřesněno výše v 24. bodě odůvodnění.

3. **DUMPING**

(28) Po zpřístupnění prozatímních a konečných informací obdržela Komise od tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a od žadatele písemné připomínky, které se týkaly zjištění o prozatímním a konečném dumpingu.

3.1. **Použití článku 18 základního nařízení**

(29) Podrobnosti o použití článku 18 základního nařízení na informace, které poskytli dva vyvážející výrobci ve spojení a které se týkají nákladů na dopravu nahlášených v souvislosti s prodejem na domácím trhu, byly uvedeny v 26. a 56. až 59. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(30) Po zpřístupnění prozatímních informací vznesli dva vyvážející výrobci ve spojení námitku proti prozatímnímu uplatňování článku 18 základního nařízení, pokud jde o jejich náklady na vnitrostátní dopravu, a tvrdili, že podmínky pro použití tohoto článku nebyly v tomto případě splněny. Tvrdili rovněž, že pokud by Komise dospěla k opačnému závěru, mohla by provést úpravu nákladů na vnitrostátní dopravu pouze u těch dodacích tras, u nichž byly informace společností považovány za nesprávné.

(31) Ve svých připomínkách předložených poté, co byly zpřístupněny prozatímní informace, vyjádřil žadatel nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a podpořil prozatímní uplatňování článku 18 základního nařízení ze strany Komise, pokud jde o náklady na dopravu, které vznikly dotyčným vyvážejícím výrobcům.

(32) Po poskytnutí konečných informací dotčení vyvážející výrobci svá tvrzení zopakovali. Za prvé tvrdili, že určení nákladů vzniklých v souvislosti s přepravou ploché za tepla válcované oceli mezi výrobcem a jinou společností ve skupině již není nutné, jelikož se Komise rozhodla provést samostatné výpočty dumpingového rozpětí pro oba vyvážející výrobce ve skupině. Za druhé tvrdili, že Komise měla použít informace poskytnuté v odpovědi na dopis podle článku 18 a měla pouze upravit přepravní náklady pro dodací trasy, které zahrnují sklad/přístav společnosti ve spojení v rámci skupiny jako zprostředkující místo prodeje nebo dodání. V tomto ohledu společnost rovněž požádala o intervenci úředníka pro slyšení a dne 6. května 2021 se konalo slyšení.

(33) Komise toto tvrzení analyzovala a dospěla k závěru, že pokud jde o náklady na vnitrostátní dopravu vynaložené vyvážejícími výrobci, bylo použití článku 18 základního nařízení oprávněné. Za prvé, ačkoli byly samostatné výpočty pro dané dvě společnosti provedeny po jejich poznámkách týkajících se poskytnutí prozatímních informací, společnosti byly i nadále stranami ve spojení, a proto byly interní náklady na dopravu i nadále relevantní. Za druhé, dokumenty, které společnosti předložily na podporu svého tvrzení, neobsahovaly žádné nové informace a neposkytly jasný a úplný rozpis všech dodacích tras, které souvisejí s domácím prodejem výrobku, který je předmětem šetření, což by Komisi umožnilo jasně určit – a tudíž i křížově zkontrolovat – všechny transakce, do kterých byl zapojen sklad/přístav příslušné společnosti jako zprostředkující prodejní nebo distribuční místo. Na základě informací obsažených ve spisu nelze s dostatečnou jistotou vyloučit, že neexistují žádné jiné dodací trasy, u nichž by bylo rovněž nutné vyloučit některé interní náklady na dopravu.

(34) V návaznosti na doporučení úředníka pro slyšení Komise znovu posoudila přiměřenost úpravy, která byla provedena s ohledem na náklady vyvážejících výrobců na vnitrostátní dopravu. Komise uvedla, že použití článku 18 základního nařízení se týkalo pouze omezeného počtu prodejních transakcí na domácím trhu (kolem 10 % u jednoho vyvážejícího výrobce, kolem 20 % u druhého vyvážejícího výrobce ve skupině) a opravila pouze prodejní transakce dodané zákazníkům. Úpravy u většiny transakcí domácího prodeje tak zůstaly nedotčeny. Navíc ačkoli Komise použila dostupné údaje, neodmítla náklady na dopravu v plném rozsahu. Místo toho použila skutečné údaje poskytnuté společnostmi k odhadu nákladů na dopravu u tras, kde bylo zapojení zprostředkujícího prvku ve spojení nejasné. V důsledku toho měla Komise za to, že se zřetelem na skutkové okolnosti a na potřebu vyvážejících výrobců podpořit požadované úpravy je přístup, který byl použit s ohledem na stanovení příspěvku na dopravní náklady u domácích prodejních transakcí, přiměřený, a nikoliv neadekvátní.

(35) Toto tvrzení bylo proto zamítnuto a Komise potvrdila závěry uvedené v 56. až 59. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.2. **Běžná hodnota**

(36) Podrobnosti výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny ve 38. až 49. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(37) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že při stanovení jeho výrobních nákladů by Komise měla uvést do souladu přepočítané náklady na zakoupený vstup se svými účetními záznamy.

(38) Komise toto tvrzení posoudila a shledala, že je oprávněné. Metodika, kterou Komise použila v prozatímní fázi s cílem přerozdělit náklady na nakoupené vstupy tak, aby odrážely rozdíl v nákladech, který vyplývá z rozdílů v technických vlastnostech, vedla k vyšším celkovým nákladům na tento vstup, které neodpovídaly účetním záznamům vyvážejícího výrobce. Proto bylo toto tvrzení přijato a Komise v konečném výpočtu náklady na nakoupené vstupy odpovídajícím způsobem upravila.

(39) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že při stanovení jeho výrobních nákladů měla Komise akceptovat kompenzaci za elektřinu, kterou vykázal. Argumentoval tím, že Komise ve svých předběžných závěrech nesprávně pochopila roli společnosti na tureckém trhu s elektřinou a celkové fungování systému YEKDEM, což je podpůrný mechanismus pro energii z obnovitelných zdrojů v Turecku. Vyvážející výrobce vysvětlil, že elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů prodává organizátor trhu (EPIAS) účastníkům trhu za určitou cenu. Pokud by se však později ukázalo, že tržní cena, za kterou organizátor trhu EPIAS tuto elektřinu nakupoval, byla nižší, rozdíl by byl odběratelům elektřiny vrácen. Společnost proto tvrdila, že kompenzace za elektřinu je nezbytná, aby odrážela její čisté náklady na elektřinu s přihlédnutím k úhradě.

(40) Komise nová vysvětlení analyzovala a dospěla k závěru, že toto tvrzení je oprávněné. Proto bylo toto tvrzení uznáno a kompenzace za elektřinu byla zahrnuta do výrobních nákladů při výpočtu konečného dumpingu, který se týká této společnosti.

(41) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že pro výpočet výrobních nákladů na plochou za tepla válcovanou ocel měla Komise brát v úvahu pouze náklady na plochou za tepla válcovanou ocel prodanou v tuzemsku, které poskytla odděleně od nákladů na plochou za tepla válcovanou ocel vyváženou do Unie, spíše než stanovit jeden výrobní náklad na plochou za tepla válcovanou ocel tím, že sloučí dva poskytnuté soubory údajů o nákladech. Společnost tvrdila, že takový přístup nebere v úvahu skutečnost, že skladba výrobků v rámci jednoho typu výrobku, který je vymezen pod kontrolním číslem výrobku (PCN), se může lišit v závislosti na cílovém trhu.

(42) Ve svých připomínkách, které žadatel předložil po poskytnutí prozatímních informací, nesouhlasil s tvrzením vyvážejícího výrobce, že pokud dva nebo více výrobků spadají pod stejné číslo PCN, měly by mít stejné výrobní náklady, i když je výrobce ve svém vlastním systému nákladového účetnictví považuje za výrobky odlišné. Proto by měly být vykázány ve stejné tabulce výrobních nákladů.

(43) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce zopakoval tvrzení, že při výpočtu běžné hodnoty měly být vzaty v úvahu pouze výrobní náklady domácího prodeje, které byly vykázány odděleně od výrobních nákladů na prodej do Unie.

(44) Komise je toho názoru, že vyvážející výrobce neprokázal žádné věcné rozdíly ve výrobních nákladech podle místa určení na trhu, které by odůvodňovaly samostatný výpočet nákladů. Údajné rozdíly v nákladech vznikly proto, že společnost uváděla výrobní náklady na základě svého interního kódování namísto čísel PCN. Komise se domnívala, že není důvod rozlišovat mezi výrobními náklady u výrobků prodávaných na domácím trhu a vyvážených, pokud neexistují žádné faktické rozdíly ve výrobním procesu. Vzhledem k tomu, že vyvážející výrobce neposkytl žádné důkazy o tom, že výrobní procesy pro vývoz a pro domácí prodej v rámci téhož PCN se liší, dospěla Komise k závěru, že nemůže přijmout dva soubory nákladů. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(45) Tři vyvážející výrobci vznesli připomínky k výpočtu svých domácích prodejních, správních a režijních nákladů, zejména pokud jde o vyloučení nebo prozatímní přerozdělení některých finančních položek, například finančních příjmů, kurzových zisků a ztrát a mimořádných příjmů a ztrát pro účely výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů.

(46) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzení vyvážejících výrobců, kteří uvedli, že vyloučené částky nesouvisejí s výrobou ani prodejem výrobku, který je předmětem šetření, nýbrž s výsledkem jiných činností vykonávaných společnostmi, jako jsou bankovní vklady a operace přecenění.

(47) Po poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zopakovali svá tvrzení ohledně výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů.

(48) Dva vyvážející výrobci ve spojení zpochybnili skutečnost, že Komise překlasifikovala některé výdaje z nákladů na prodané zboží na prodejní, správní a režijní náklady nebo na výrobní náklady (například náklady na nevyužitou kapacitu, zajištění neaktivního materiálu), zatímco totéž neučinila u některých jiných výdajů, které byly vykázány v rámci nákladů na prodané zboží. Společnosti dále tvrdily, že Komise měla zohlednit realizované kurzové zisky/ztráty, jakož i zisky/ztráty vyplývající z rozdílů v oceňování. A konečně společnosti tvrdily, že částečné překlasifikování prodejních, správních a režijních nákladů souvisejících s dopravou na celkové prodejní, správní a režijní náklady nemělo být provedeno u obchodníka ve spojení v rámci skupiny, jelikož mu nevznikly interní náklady na dopravu. Posledně uvedené tvrzení bylo zopakováno po poskytnutí dodatečných konečných informací. Vyvážející výrobci zejména tvrdili, že se tato otázka nemůže týkat obchodníka ve spojení, neboť se jedná o poslední úsek dopravního toku.

(49) Pokud jde o překlasifikování výdajů vykázaných v rámci nákladů na prodané zboží, společnost vykázala určité výdaje, které nebyly zahrnuty ani do výrobních nákladů, ani do prodejních, správních a režijních nákladů. Komise tudíž zjistila, že tyto výdaje by byly nesprávně vyloučeny z určení běžné hodnoty, pokud by nebyly překlasifikovány a zařazeny do jedné z uvedených kategorií. Komise byla zároveň toho názoru, že ty náklady, které nebyly překlasifikovány, buď nesouvisely s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření (například transakce s deriváty), nebo bylo spojení s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření, nejasné (například rozdíly v cenách surovin).

(50) Pokud jde o kurzové zisky/ztráty, Komise měla za to, že zisky/ztráty z ocenění byly výsledkem uzavírání operací, a proto nebyly spojeny s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Kromě toho společnosti vysvětlily, že kurzové zisky/ztráty vyplývají z operací v EUR nebo TRY, neboť jejich účetní měnou byl USD. Jelikož se domácí prodej uskutečňoval v USD, Komise měla za to, že realizované kurzové zisky/ztráty nelze připsat domácímu prodeji, a proto měly být zohledněny při určování prodejních, správních a režijních nákladů, jež byly použity při testu běžného obchodního styku.

(51) A konečně, jde-li o překlasifikování nákladů na interní dopravu, na které se použila ustanovení článku 18 základního nařízení, jak je vysvětleno v 29. až 35. bodě odůvodnění výše, v případě obchodníka ve spojení byla Komise toho názoru, že se jedná o záležitost na úrovni skupiny společností, včetně operací obchodníka ve spojení. Pokud jde o obchodníka ve spojení, Komise konstatovala, že společnost má své prostory na čtyřech místech. Proto nelze vyloučit, že zboží bylo nejprve dopraveno na jedno z dalších míst předtím, než bylo odesláno zákazníkovi nebo jím vyzvednuto.

(52) Komise proto svůj přístup v prozatímní fázi potvrdila a zamítla tvrzení, která předložili dva vyvážející výrobci ve spojení.

(53) Jeden vyvážející výrobce nesouhlasil s tím, že Komise zamítla kurzové zisky/ztráty, mimořádné příjmy a finanční příjmy, které společnost vykázala ve svých prodejních, správních a režijních nákladech. Kromě toho tvrdil, že Komise vyňala z prodejních, správních a režijních nákladů finanční příjmy, nikoli však finanční výdaje.

(54) V souladu se svými účetními postupy nemohla příslušná společnost samostatně vykázat realizované kurzové zisky/ztráty, které přímo souvisejí s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Komise proto nebyla schopna určit skutečnou výši vykázaných kurzových zisků/ztrát, které by bylo možno zohlednit při výpočtu prodejních, správních a režijních nákladů.

(55) Pokud jde o mimořádné příjmy, Komise konstatovala, že ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací společnost tvrdila, že mimořádné příjmy se týkaly prodeje a výrobních činností u výrobku, který je předmětem šetření. Společnost však nepředložila žádné důkazy, které by toto tvrzení podložily. Kromě toho Komise vysvětlila, že zamítla pouze jednu položku vykázanou v rámci mimořádného příjmu, jejíž povahu nebylo možné určit na základě informací, které společnost poskytla.

(56) A konečně, Komise rovněž pečlivě zvážila informace vykázané v souvislosti s finančními výnosy a finančními výdaji. Komise zamítla tvrzení společnosti ohledně finančních příjmů, jelikož se netýkalo běžných výrobních a prodejních činností společnosti, nýbrž finančních operací, které nesouvisejí s výrobou a/nebo prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Na rozdíl od výše uvedeného se Komise na základě informací poskytnutých společností domnívala, že finanční výdaje, které příslušné společnosti vznikly, se týkaly jejích výrobních a prodejních činností v případě ploché za tepla válcované oceli.

(57) Komise proto potvrdila svůj přístup v prozatímní fázi a zamítla tvrzení předložená vyvážejícím výrobcem.

(58) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise neměla ignorovat informace, které předložil v prozatímní fázi, jelikož neexistuje žádná časová výjimka, která by Komisi umožňovala tak učinit, pokud jsou tyto informace předloženy během období šetření a pokud zúčastněná strana, která tyto informace předložila, s Komisí spolupracuje.

(59) V prozatímní fázi dotčený vyvážející výrobce zpochybnil prozatímní opravy provedené Komisí, pokud jde o jeho křížovou kontrolu prodejních, správních a režijních nákladů, a poskytl v tomto směru další informace. Komise přerozdělila určité prodejní, správní a režijní náklady, které společnost původně přiřadila k jiným výrobkům, včetně vstupů použitých při výrobě ploché za tepla válcované oceli, kterou vyráběla samotná společnost. Komise poskytnuté dodatečné informace pečlivě přezkoumala a dospěla k závěru, že tyto informace neprokazují, že metoda použitá Komisí k přerozdělení prodejních, režijních a správních nákladů byla nepřiměřená nebo nevhodná, zejména s ohledem na skutečnost, že výrobce tyto prodejní, správní a režijní náklady během dálkové křížové kontroly nezveřejnil ani správně nepřiřadil a že ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací souhlasil s tím, že prodejní, správní a režijní náklady, které se týkají vstupů použitých při výrobě výrobku, který je předmětem šetření, lze přiřadit výrobku, který je předmětem šetření. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(60) Jedna skupina vyvážejících výrobců odmítla prozatímní rozhodnutí o tom, aby se sloučily údaje o nákladech a údaje o prodeji dvou výrobních subjektů ve skupině za účelem výpočtu dumpingového rozpětí skupiny. Tvrdila, že Komise měla místo toho nejprve vypočítat individuální dumpingová rozpětí pro dva výrobce ve spojení na základě jejich vlastních běžných hodnot a vývozních cen a poté na stejném základě vypočítat jedno vážené průměrné dumpingové rozpětí pro celou skupinu.

(61) Žadatel ve svých připomínkách, které předložil po poskytnutí prozatímních informací, nesouhlasil s tvrzením vyvážejícího výrobce, že Komise učinila správně, když vzhledem k povaze hospodářských činností skupiny zacházela se společnostmi jako s jediným subjektem.

(62) Komise dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, že každý ze dvou vyvážejících výrobců ve skupině poskytl své vlastní údaje o nákladech a o prodeji způsobem, který umožnil rozlišit a jednotlivě sledovat tok nákladů a prodeje výrobků, jež vyrábí každý ze dvou vyvážejících výrobců, bylo možné a přesnější vypočítat dvě samostatná dumpingová rozpětí a až poté je sloučit do jednoho váženého průměrného dumpingového rozpětí pro celou skupinu. Tvrzení skupiny bylo proto přijato a její dumpingové rozpětí bylo odpovídajícím způsobem vypočítáno.

(63) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že se Komise dopustila chyby, když prozatímně zahrnula některé výdaje na nevyužitou kapacitu do jeho výrobních nákladů, a prohlásil, že tyto výdaje se týkaly jen výrobků, které jsou jiné než výrobek, který je předmětem šetření.

(64) Komise analyzovala informace poskytnuté vyvážejícím výrobcem a shledala toto tvrzení opodstatněným. Prozatímní zahrnutí těchto nevyužitých kapacit do výdajů na výrobek, který je předmětem šetření, bylo ve skutečnosti výsledkem nedorozumění, které se týkalo kategorie výrobků, s nimiž byly tyto výdaje spojeny. Proto bylo toto tvrzení přijato a související výdaje na nevyužitou kapacitu byly vyňaty z výrobních nákladů vyvážejícího výrobce.

(65) Jeden vyvážející výrobce zopakoval požadavek, aby se za skutečné výrobní náklady na desky (vstupní materiál pro plochou za tepla válcovanou ocel) považovaly náklady, které vzniknou jejich dodavateli ve spojení, a nikoli kupní cena účtovaná dodavatelem ve spojení. Společnost kromě toho uvedla, že tento přístup je vhodný, jelikož v prozatímní fázi Komise sloučila údaje poskytnuté dvěma výrobci ve spojení a provedla výpočet jednoho dumpingového rozpětí.

(66) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzení vyvážejícího výrobce, že náklady na desky by měly být vykázány jako náklady vzniklé vyvážejícímu výrobci. Vzhledem k tomu, že desky nebyly poskytovány na úrovni nákladů, ale vyšší, počítat s náklady na desky dodavatele ve spojení by bylo zkreslující.

(67) Komise uvedla, že podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení musí náklady použité při výpočtu běžné hodnoty přiměřeně odrážet náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření, tak, jak jsou zaznamenány v účetních záznamech společnosti. V účetních záznamech vyvážejícího výrobce, který tvrzení předkládá, byly náklady na desky zaúčtovány na úrovni kupní ceny, která byla zaplacena dodavateli ve spojení. Prodejní cena desek pro vyvážejícího výrobce byla srovnatelná s prodejní cenou pro strany, které nejsou ve spojení, a proto se Komise domnívala, že přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Kromě toho Komise považovala oba výrobce za samostatné subjekty a provedla dva samostatné výpočty dumpingu, takže dodatečný argument, který se týká společného výpočtu v prozatímní fázi, se stal bezpředmětným. Komise proto potvrdila zjištění učiněná v prozatímní fázi.

(68) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že se Komise dopustila chyby, když prozatímně upravila náklady na pelety ze železné rudy při stanovení jeho výrobních nákladů na plochou za tepla válcovanou ocel – úprava byla provedeno proto, že náklady na tyto pelety vycházely z kupních cen od stran ve spojení, tj. neodrážely skutečnou tržní cenu. Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že pokud měla být provedena úprava, mohla by být přiřazena výrobku, který je předmětem šetření, pouze část výsledných dodatečných nákladů, jelikož pelety ze železné rudy se rovněž používají při výrobě jiných výrobků.

(69) Žadatel ve svých připomínkách, které předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejícího výrobce a podpořil úpravu nákladů na pelety ze železné rudy, kterou Komise provedla, a to vzhledem k tomu, že nákupní ceny placené subjektům ve spojení nebyly cenami za obvyklých tržních podmínek.

(70) Komise potvrdila svůj předběžný závěr, že podle čl. 2 odst. 5 základního nařízení je nutná úprava nákladů vyvážejícího výrobce na pelety ze železné rudy, protože tyto pelety byly nakupovány téměř výhradně od stran ve spojení za ceny, u nichž bylo zjištěno, že nebyly cenami za obvyklých tržních podmínek. Tyto ceny byly proto nahrazeny nezávislou kupní cenou, kterou uvedla společnost. Tvrzení, že výrobě výrobku, který je předmětem šetření, by měla být přiřazena pouze část výsledných dodatečných nákladů, se v odpovědi společnosti na dotazník nijak neodrazilo a přesnost těchto informací nemohla být v tak pokročilé fázi šetření podrobena křížové kontrole. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(71) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce zopakoval argument, že nákupní cena pelet ze železné rudy od stran ve spojení byla obvyklou tržní cenou, a zpochybnil způsob, jakým Komise tuto úpravu vypočítala tak, že přiřadila všechny dodatečné náklady výrobku, který je předmětem šetření, přičemž tvrdila, že pelety ze železné rudy se používají rovněž při výrobě jiných výrobků. Pokud jde o tento poslední bod, společnost rovněž zpochybnila závěr Komise, že informace poskytnuté pro rozdělení výdajů byly nové a nemohly být podrobeny křížové kontrole.

(72) Komise pečlivě přehodnotila argumenty a informace, které společnost poskytla ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací. Komise uvedla, že dodavatel železné rudy ve spojení skutečně prodával surovinu vyvážejícímu výrobci s přirážkou. Nicméně tato přirážka byla hluboko pod úrovní uváděnou vyvážejícím výrobcem a mnohem nižší než přirážka uplatňovaná na prodej mezi společnostmi skupiny v souladu s politikou v oblasti převodních cen, a tudíž se nezdálo, že by odrážela přirážku transakce za obvyklých tržních podmínek. Společnost dále neposkytla žádné další důkazy, které by prokazovaly, že tato přirážka odráží přiměřenou úroveň, kterou požaduje nezávislá obchodní společnost. Pokud jde o podíl nakoupených pelet ze železné rudy, které se používají při výrobě ploché za tepla válcované oceli, Komise konstatovala, že společnost vykázala nákup železné rudy odděleně v několika formách. Společnost však vykázala náklady na železnou rudu použitou při výrobě ploché za tepla válcované oceli bez dalšího členění, a proto nebylo možné potvrdit podrobnější spotřebu pelet ze železné rudy při výrobě ploché za tepla válcované oceli. Kromě toho údaje ve zprávě o kapacitách, kterou předložil vyvážející výrobce v příloze své původní odpovědi na dotazník, naznačily, že všechny nakoupené pelety ze železné rudy byly plně využity k výrobě ploché za tepla válcované oceli v množství, které vykázala společnost. Komise proto toto tvrzení s konečnou platností zamítla.

(73) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce tvrdil, že by Komise neměla k domácímu prodeji, ke kterému došlo prostřednictvím výrobce ve spojení ve skupině, připočítávat dodatečné prodejní, správní a režijní náklady s cílem zohlednit zapojení obchodníka ve spojení. Tento vyvážející výrobce zejména tvrdil, že společnost ve spojení, která se podílela na tomto domácím prodeji, fakturovala vzniklé tržby a všeobecné výdaje včetně přirážky, a to v souladu s politikou skupiny v oblasti převodních cen. Podle vyvážejícího výrobce byly proto náklady vzniklé obchodníkovi ve spojení již zohledněny v jeho prodejních, správních a režijních nákladech. Za tímto účelem vyvážející výrobce odkázal na náklady na služby skupiny, které účtovala společnost ve spojení.

(74) Komise za prvé uvedla, že aby zohlednila prodejní, správní a režijní náklady obchodníka zapojeného do domácího prodeje, zaujala konzervativní přístup, když nepoužila skutečné prodejní, správní a režijní náklady vyvážejícího výrobce ve spojení, nýbrž prodejní, správní a režijní náklady jiné společnosti ve spojení v rámci skupiny, která v případě určitých domácích prodejních transakcí jednala čistě jako obchodník. V tomto ohledu měla Komise za to, že prodejní, správní a režijní náklady vyvážejícího výrobce ve spojení by byly nepřiměřeně vysoké, zatímco prodejní, správní a režijní náklady obchodníka ve spojení by mohly být považovány za přiměřené pro funkce, které výrobce ve spojení vykonával při domácím prodeji. Kromě toho Komise zjistila, že vyvážející výrobce ve spojení skutečně dotčenému vyvážejícímu výrobci účtoval služby ve skupině. Na základě informací poskytnutých ze strany společností nemohla Komise dospět k závěru, zda se služby fakturované vyvážejícímu výrobci skutečně týkaly nákladů, které vznikly při dalším prodeji výrobku, který je předmětem šetření, na domácím trhu, jelikož transakce zaznamenané v účetnictví a/nebo vystavené faktury byly označeny pouze jako služby skupiny. Kromě toho náklady na služby skupiny zaznamenané v účetnictví vyvážejícího výrobce a přiřazené výrobku, který je předmětem šetření, představovaly zanedbatelný zlomek čistých prodejů. Vzhledem k nejistotě ohledně povahy služeb skupiny, které jsou zaznamenány v účetnictví dotyčného vyvážejícího výrobce, a ke konzervativnímu přístupu, který Komise od počátku zaujímala, Komise toto tvrzení zamítla.

3.3. **Vývozní cena**

(75) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny v 50. a 51. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.4. **Srovnání**

(76) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny v 52. až 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(77) Jeden vyvážející výrobce zopakoval své tvrzení, že tvoří jediný hospodářský subjekt se svým obchodníkem ve spojení sídlícím v Turecku, který během období šetření prodával do Unie výrobek, který je předmětem šetření, a proto zpochybnil prozatímní úpravy jeho vývozní ceny podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Společnost odkázala na předchozí případy Soudního dvora, zejména s ohledem na existenci některých omezených přímých vývozů ze strany výrobce, přičemž tvrdila, že nepostačují k zamítnutí tvrzení o jediné hospodářské jednotce. Společnost rovněž tvrdila, že existence přímého domácího prodeje ze strany výrobce je bezpředmětná pro určení, zda na straně vývozu figuruje jediný hospodářský subjekt, a že skutečnost, že výrobce ovládá obchodníka ve spojení, je zásadním aspektem, který je třeba vzít při posuzování žádosti v úvahu.

(78) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací žadatel nesouhlasil s tvrzením vyvážejícího výrobce, že existence přímého prodeje výrobním subjektem ukázala, že obchodník jedná jako druhotný prodejce ve spojení, a podpořil úpravy vývozní ceny provedené Komisí.

(79) Komise analyzovala připomínky a důkazy obsažené ve spisu, zejména rámcovou smlouvu mezi výrobcem a jeho obchodníkem ve spojení. Komise uvedla, že tato rámcová smlouva stanoví provizi, která má být zaplacena za prodané zboží, a konstatovala, že povinnosti obvykle spojené s prodejním oddělením si výrobce ponechal, zatímco povinnosti obchodníka ve spojení odpovídaly povinnostem obchodního zástupce, který provádí služby týkající se vývozu výrobce. Uvedená skutečnost rovněž odpovídala relativně vyšším prodejním nákladům vyvážejícího výrobce. Nebyly poskytnuty žádné další informace o smluvním vztahu mezi výrobcem a obchodníkem ve spojení. Komise tedy dospěla k závěru, že rámcová smlouva obsahuje ustanovení, která neodpovídají tvrzení, že hospodářská realita vztahu mezi obchodníkem ve spojení a výrobcem odráží vztah mezi výrobcem a interním prodejním oddělením. Výrobce se spíše zabýval přímým prodejem, zatímco obchodník ve spojení vykonával činnosti, které se týkaly vývozu jménem výrobce, a to výměnou za provizi. Společně se zjištěními v prozatímní fázi, že výrobce prováděl i přímé prodeje, dospěla Komise k závěru, že tvrzení o jediné hospodářské jednotce musí být zamítnuto. Komise proto potvrdila svá prozatímní zjištění uvedená v 54. a 55. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(80) Pokud jde o význam přímého prodeje na vývoz, vyvážející výrobce po poskytnutí konečných informací v podstatě zopakoval argumenty uvedené v připomínkách k poskytnutí prozatímních informací, jimiž se zabýval 54. bod odůvodnění prozatímního nařízení a 79. bod odůvodnění výše.

(81) Vyvážející výrobce rovněž uvedl, že tyto prodeje na vývoz by u většiny z nich nepředstavovaly skutečný prodej na vývoz, nýbrž by se uskutečnil domácím odběratelům v rámci zvláštních právních nebo celních režimů. Komise poznamenala, že právní režim související s prodejem na vývoz není určující pro hodnocení toho, zda prodej představuje prodej na vývoz, a že skutečnost, že byl takový přímý prodej uskutečněn, byla důkazem toho, že si výrobce ponechal prodejní funkce.

(82) Vyvážející výrobce dále tvrdil, že skutečnost, že veškerý domácí prodej uskutečnil přímo výrobce bez účasti obchodníka ve spojení, je nepodstatná při určování existence jediného hospodářského subjektu při prodeji na vývoz. Komise konstatovala, že tato skutečnost prokazuje, že výrobce má plnohodnotné interní prodejní oddělení, což je rozhodující faktor, který byl jako takový uznán Tribunálem ([8]).

(83) Vyvážející výrobce předložil několik argumentů, jež se týkaly rámcové dohody, kterou uzavřel se svým obchodníkem ve spojení. Argumentoval tím, že důvodem, proč taková smlouva mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení existuje, je „mít listinný důkaz pro případ vládních/daňových auditů a pravidel pro vnitropodnikové oceňování“. V tomto ohledu Komise uvedla, že i když dohoda mezi vyvážejícím výrobcem a jeho obchodníkem ve spojení může být důležitá i z daňových důvodů, nic to nemění na skutečnosti, že tato dohoda jasně stanoví, že obchodník ve spojení poskytl vývozní služby za úplatu v podobě provize na základě uskutečněného prodeje. Vyvážející výrobce rovněž potvrdil, že dohoda jasně stanoví, že vyvážející výrobce je odpovědný za to, aby získával zákazníky a uzavíral s nimi nezbytné smlouvy a ujednání. Podle názoru Komise to dokazuje, že vyvážející výrobce má vlastní plně funkční prodejní oddělení pro prodej na vývoz a že obchodník ve

([8]) Rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 2015, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada Evropské unie*, T-26/12, bod 50.

spojení tedy nepůsobil jako interní prodejní oddělení vyvážejícího výrobce. Kromě toho se jevilo, že argument vyvážejícího výrobce naznačuje, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení by mohla být realizována pouze v situacích, kdy je obchodník ve spojení pověřen souborem úplných činností, které obvykle vykonává prodejní oddělení. To neodpovídá skutečnosti. Ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení se týká „provizí, které se vyplácejí za daný prodej" (v tomto případě prodej na vývoz), bez jakékoli další kvalifikace, pokud jde o druh poskytovaných služeb. Účelem úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je zajistit, aby veškeré provize vyplácené obchodnímu zástupci za prodej na vývoz jako odměna za služby, které tento zástupce vykonává v souvislosti s těmito prodejními činnostmi, byly náležitě upraveny bez ohledu na to, co tyto služby obnášejí, aby byla zajištěna srovnatelnost s domácím prodejem. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(84) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že ustanovení smlouvy o tom, že zisk nebo ztráta z operací, jež souvisejí s vývozem výrobků, nemohou zůstat obchodníkovi ve spojení, není v souladu s představou, že obchodník ve spojení by měl mít funkce podobné funkcím obchodního zástupce, který pracuje za provizi, neboť takový zástupce by nesouhlasil s tím, aby byl jeho (plný) zisk převeden zpět na výrobní společnost a aby mu byly hrazeny pouze výdaje spojené s kontrolou akreditivů, přípravou dokumentů pro celní odbavení, přípravou nezbytné vývozní dokumentace a zajištěním plateb. Komise uvedla, že finanční ujednání mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení pokrývají činnosti a funkce, které se obchodník ve spojení zavázal provádět podle dohody za úplatu. Úprava provedená Komisí za analogického použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení byla kalibrována tak, aby tyto funkce zohlednila a odrážela řádnou odměnu za služby poskytované za obvyklých tržních podmínek. Skutečnost, zda obchodník ve spojení obdrží odměnu na základě provize, která pokrývá vývozní služby poskytnuté vyvážejícímu výrobci, tedy ukazuje, že obchodník ve spojení provádí dohodnuté služby jménem vyvážejícího výrobce, avšak bez přiměřené odměny zahrnující přiměřený zisk. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(85) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že skutečnost, že si ponechal některé povinnosti obvykle spojené s prodejním oddělením, nebrání zjištění, že existuje jediný hospodářský subjekt. Podle vyvážejícího výrobce z dlouhodobé judikatury vyplývá, že výrobce a obchodní společnost mohou i nadále tvořit jediný hospodářský subjekt, přestože výrobce vykonává určité prodejní funkce sám. Komise uvedla, že podle podmínek dohody si vyvážející výrobce ve skutečnosti zachoval většinu, ne-li všechny povinnosti obvykle spojované s prodejním oddělením. Jak již bylo uvedeno v 83. bodě odůvodnění výše, tato skutečnost je v rozporu s tvrzením vyvážejícího výrobce, že obchodník ve spojení má být považován za jeho interní prodejní oddělení. Obchodník ve spojení, jak uvádí samotný vyvážející výrobce, plní za úplatu nebo provizi spíše dodatečné funkce týkající se prodeje na vývoz. U těchto provizí byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(86) Komise uvedla, že vyvážející výrobce se opakovaně odvolával na skutkové okolnosti, které existovaly ve vyšetřování a rozsudku ve věci *Musim Mas* ([9]). V podstatě se jevilo, že vyvážející výrobce naznačuje, že vzhledem k tomu, že jeho vlastní skutková situace není podobná situaci společnosti *Musim Mas*, není úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení odůvodněná. Komise s tím nesouhlasila. Podstatu úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je třeba přezkoumat na základě skutečností, které existují v každém jednotlivém případě, a na základě veškerých důkazů, které má Komise k dispozici. Rozsudek ve věci *Musim Mas* nestanovil minimální standard, který by musel být v každém případě splněn. Ve věci *Musim Mas* Soudní dvůr spíše souhlasil s posouzením, které provedla Rada na základě skutečností, jež byly v uvedené věci zjištěny. V každém případě, jak bylo připomenuto výše, několik podstatných skutečností, které existovaly ve věci *Musim Mas*, existuje i v situaci vyvážejícího výrobce, především existence dohody, což je neslučitelné s názorem, že obchodník ve spojení by *de facto* byl vnitřním prodejním oddělením skupiny.

([9]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016, *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) v. Rada Evropské unie*, C-468/15P.

(87) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že existence kontroly ze strany vyvážejícího výrobce nad obchodníkem ve spojení, skutečnost, že obchodník ve spojení nenakupuje od dodavatelů, kteří nejsou ve spojení, a že vyvážející výrobce a obchodník ve spojení se nacházejí na stejné adrese, představují rozhodující faktory pro určení existence jediného hospodářského subjektu.

(88) V tomto ohledu Komise uvedla, že ne všechny faktory posuzované jednotlivě musí prokazovat neexistenci jediného hospodářského subjektu mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení. Komise musí spíše posoudit soubor podmínek, kterými se řídí vztah mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení. Existence kontroly není určující pro zjištění, že obchodník ve spojení není interním prodejním oddělením, ale spíše poskytuje různé typy služeb v rámci skupiny, v tomto případě služby související s vývozem. Skutečnost, že obchodník ve spojení poskytuje vývozní služby výměnou za provizi výhradně pro vyvážejícího výrobce, jakož i místo, kde se nachází, pouze ukazuje, že obchodník ve spojení v této fázi neposkytuje stejné služby jiným zákazníkům. To neznamená, že obchodník ve spojení je interním prodejním oddělením vyvážejícího výrobce.

(89) Na základě výše uvedeného měla proto Komise v tomto případě za to, že obchodník ve spojení vykonává funkce obchodního zástupce zabývajícího se vývozní činností vyvážejícího výrobce, zejména kontroluje obdržené akreditivy, zařizuje a průběžně sleduje dokumenty týkající se celního odbavení a nakládky, připravuje potřebné vývozní doklady po nakládce a provádí postupy související s vývozem, jako je zajištění výběru nákladů na zboží. Obchodník ve spojení byl odměňován v podobě provize na základě uskutečněného prodeje. Jelikož byla taková odměna ovlivněna vztahem uvnitř skupiny a byl analogicky použit čl. 2 odst. 9 základního nařízení, bylo považováno za vhodné použít přiměřené ziskové rozpětí, aby se zabránilo jakýmkoli rušivým účinkům, které mohou vyplynout z vnitřních ujednání mezi vyvážejícím výrobcem a obchodníkem ve spojení ([10]).

(90) Závěrem je, že ze všech důvodů uvedených v 54. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a v 79. až 88. bodě odůvodnění bylo toto tvrzení zamítnuto.

(91) Dva vyvážející výrobci zopakovali tvrzení, že Komise by měla vypočítávat dumping čtvrtletně.

(92) Žadatel ve svých připomínkách, které předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a uvedl, že čtvrtletní výpočet dumpingu není v tomto případě opodstatněný, neboť existence menších výkyvů nákladů, jakož i inflace a znehodnocení turecké liry neodůvodňují použití čtvrtletního přístupu.

(93) Komise dospěla k závěru, že jelikož obě společnosti nepředložily žádné nové důkazy na podporu svého tvrzení, které by změnily posouzení ze strany Komise, prozatímní zjištění uvedená v 64. až 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byla potvrzena a tvrzení bylo zamítnuto.

(94) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zopakoval žádost o čtvrtletní výpočet dumpingu. Společnost navíc porovnala výkyvy v nákladech a průměrné míry inflace a devalvace turecké liry se zjištěným rozpětím cenového podbízení, aby prokázala údajný význam prvně jmenovaného. Společnost závěrem uvedla, že ačkoli Komise stanoví mechanismus indexace cen surovin při jakémkoli postupu uzavírání závazků, tyto výkyvy cen nebyly v tomto případě při výpočtu dumpingového rozpětí zohledněny.

(95) Společnost neposkytla žádné nové informace na podporu svého tvrzení. Jak bylo uvedeno v 68. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise se domnívala, že na rozdíl od tvrzení vyvážejícího výrobce se kolísání čtvrtletních výrobních nákladů týkalo hlavně čtvrtletí období šetření, zatímco prodej výrobku, který je předmětem šetření, probíhal po celé období šetření a že celkové kolísání nákladů, míra inflace a devalvace turecké liry nebyly takového rozsahu, aby se odchýlily od ustálené praxe Komise pro výpočet dumpingového rozpětí na ročním základě. Nedošlo

([10]) V této souvislosti viz zprávu panelu WTO *European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia* (Evropská unie – antidumpingová opatření na dovoz určitých mastných alkoholů z Indonésie) (WT/DS442/R), 16. prosince 2016, bod 7.129.

ke srovnání, které vyvážející výrobce provádí mezi úrovněmi rozpětí cenového podbízení a rozdíly v nákladech, inflací a devalvací během období šetření, jelikož šlo o dvě zcela odlišná posouzení, která spolu přímo nesouvisejí. Co se týče mechanismů indexace cen v závazcích, Komise konstatuje, že jsou nezbytné pro zachování přiměřené minimální dovozní ceny, aby se zabránilo zneužívání a obcházení, a tím se přiměřeně odstranil zjištěný dumping a újma. Zjištění dumpingu a újmy se týká zkoumání minulého období, a obě situace tedy nejsou srovnatelné.

(96) Jeden vyvážející výrobce a dva vyvážející výrobci ve spojení zpochybnili prozatímní zamítnutí úpravy převodu měny, kterou požadovali z důvodu zajišťovacích smluv, jež souvisejí s jejich prodejem do Unie. Požadavek se týká směnného kurzu, který se má použít při přepočtu prodejní hodnoty v cizích měnách (v tomto případě euro) na měnu vyvážející země (turecká lira nebo TRY). Společnosti se odvolávaly na ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, které stanoví, že „(…) je-li prodej deviz na termínovaných trzích přímo spojen s vývozním obchodem, použije se směnný kurs použitý při termínovaném prodeji“.

(97) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzení vyvážejících výrobců, že zajištění je interní proces, a společnosti nemohou argumentovat, že bez zajištění by prodejní cena byla vyšší, protože není zřejmé, že by zákazníci zaplatili vyšší cenu.

(98) Komise poznamenala, že čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení se použije v situacích, kdy je pro srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny nezbytný přepočet měny. Je běžnou praxí provádět takové srovnání v měně dotčené země. V projednávané věci tedy Komise použila jako srovnávací měnu tureckou liru. Obě společnosti, které požádaly o úpravu přepočtu měny, zajišťovaly vývozní prodejní transakce, které byly denominovány v eurech. Měnové riziko vyplývající z těchto transakcí bylo ve všech případech zajištěno vůči americkému dolaru. Vzhledem k tomu, že srovnání bylo provedeno v tureckých lirách a všechny transakce v eurech byly převedeny přímo na turecké liry, stejně jako veškerý domácí prodej proběhl v tureckých lirách, aniž došlo k mezipřepočtu mezi eurem a USD, měla Komise za to, že přepočítací koeficient dohodnutý v zajišťovacích smlouvách není pro účely srovnání relevantní. Komise proto tvrzení těchto tří vyvážejících výrobců zamítla.

(99) Po poskytnutí konečných informací tři vyvážející výrobci zopakovali svou žádost o úpravu měnového přepočtu prodejů do Unie, aby se zohlednily zajišťovací operace měnového rizika, které vyplývá z transakcí v eurech. Zopakovali argument, že bez ohledu na měnu použitou ke srovnání cen má zisk nebo ztráta, které vyplývají z přepočítacího kurzu v okamžiku zajištění, na srovnání cen významný dopad. Zejména poskytli teoretický příklad objednávky na domácí prodej s jednotkovou cenou v USD, která je dohodnuta určitého dne, a objednávky prodeje na vývoz se stejnou jednotkovou cenou v ekvivalentní částce v EUR, která byla sjednána téhož dne. Výpočet společností ukázal, že pokud jsou tyto prodejní objednávky doručeny ve stejný den a fakturovaná hodnota je převedena přímo z měny faktury na TRY, vedlo by toto srovnání k dumpingu, ačkoli cena dohodnutá v obou prodejních objednávkách byla v den prodejních objednávek stejná. Následně tvrdili, že úprava o zajištění by měla být provedena buď na základě čl. 2 odst. 10 písm. j), nebo čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení.

(100) Komise toto tvrzení analyzovala, zejména teoretický příklad, který údajně prokazuje, že pro účely srovnání cen by měl být zohledněn směnný kurz ve smlouvách o zajištění. Komise uvedla, že ačkoli byl příklad matematicky správný, neodrážel skutečnou obchodní činnost společností ani výpočty dumpingového rozpětí. Tento příklad zejména naznačuje, že dumpingové rozpětí se vypočítává na základě srovnání dvou jednotlivých transakcí provedených současně, o což v tomto případě nejde, protože Komise srovnává průměrnou běžnou hodnotu a průměrnou vývozní cenu, které byly pro každý typ výrobku stanoveny během období šetření. Dále příklad předpokládal, že všechny prodejní objednávky uzavřené v určitý den jsou plněny v podobném termínu, což se ukázalo jako nesprávné. Jeden z vyvážejících výrobců ve skutečnosti předložil samostatné tvrzení, že lhůta mezi

dokončením výroby a vyzvednutím zboží zákazníkem je mnohem delší na domácím trhu než při prodeji na vývoz. Proto byl příklad poskytnutý společnostmi v dané situaci považován za nepřesný. Dále žádná ze společností neposkytla důkazy o tom, že jejich vývozní prodejní transakce v eurech byly původně sjednány na základě jejich ceny v USD. Naopak kupní smlouvy a/nebo objednávky, které se týkaly těchto vývozních prodejních transakcí, byly přímo denominovány v eurech, bez jakékoli zmínky o USD. Převod z EUR na TRY přes USD byl tedy považován za bezpředmětný. Následně Komise tuto požadovanou úpravu zamítla na základě čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení.

(101) Ačkoli společnosti kromě toho tvrdily, že jsou schopny propojit vývozní transakce s jednotlivými zajišťovacími operacemi, mohly být a v mnoha případech byly po prodeji upraveny v závislosti na vývoji finančních výhledů a s cílem maximalizovat návratnost společností. Komise se proto nedomnívala, že by zajištění mohlo být přímo propojeno s dotyčným prodejem na vývoz a že by při zohlednění ceny forwardového prodeje hrozilo zkreslení skutečné vývozní ceny.

(102) Komise dané tvrzení rovněž zamítla na základě čl. 2 odst. 10 písm. k), jelikož společnosti neposkytly žádné důkazy o tom, že by její zajišťovací činnosti vedly k tomu, že by zákazníci na domácím trhu soustavně platili různé ceny.

(103) Dva vyvážející výrobci se vyslovili proti předběžnému zamítnutí některých úprav, které požadovali v souvislosti s domácím prodejem, přičemž jedna se týkala existence systému navracení cla a druhá nákladů na skladování. Jeden z nich rovněž zpochybnil platební podmínky, které Komise použila pro výpočet svých domácích úvěrových nákladů.

(104) Ve svých připomínkách předložených po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tvrzením vyvážejících výrobců. Pokud jde o navracení cla, uvedl, že čistě teoretické náklady nelze pro úpravu použít, jelikož není možné prokázat jasnou souvislost mezi vyváženými výrobky a nezaplacenými cly za dovezené vstupy. Pokud jde o náklady na skladování, žadatel podpořil odmítnutí takové úpravy ze strany Komise, jelikož dotčená společnost neprokázala, že domácí ceny u výrobků, které ve skladu zůstávají delší dobu, jsou vyšší.

(105) Jelikož společnosti nepředložily žádné nové důkazy o úpravě navracení cla, které by změnily prozatímní vyhodnocení ze strany Komise, byla potvrzena zjištění uvedená v 60. až 63. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a tvrzení bylo zamítnuto. Úprava účetních nákladů požadovaná jedním vyvážejícím výrobcem podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení souvisí se skutečností, že u některých jeho prodejů na domácím trhu vyzvedávali odběratelé zboží se zpožděním, a proto zůstalo ve skladu společnosti déle. Pokud jde o toto tvrzení, dospěla Komise k závěru, že musí být zamítnuto, protože společnost nebyla schopna spojit tyto údajné náklady s jednotlivými prodejními transakcemi nebo s konkrétními zákazníky a nemohla ani prokázat, že ceny na domácím trhu byly ovlivněny náklady na skladování. Pokud jde o platební podmínky použité při výpočtu domácích úvěrových nákladů, dotčená společnost neposkytla žádné nové důkazy, které by změnily prozatímní přístup Komise, tj. nahradit oznámené platební podmínky, u kterých bylo během křížové kontroly na dálku zjištěno, že jsou v rozporu s podmínkami dohodnutými v souvisejících kupních smlouvách, přesnějším souborem platebních podmínek, které společnost poskytuje a které byly křížově ověřeny během dálkové křížové kontroly. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(106) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce zopakoval tvrzení, že by měly být zohledněny úpravy provedené na základě nákladů na vrácení cla a nákladů na skladování zásob, pokud jde o jeho domácí prodej, a znovu zpochybnil platební podmínky, které Komise používá pro výpočet jeho domácích úvěrových nákladů.

(107) Pokud jde o úpravu vracení cla, zopakoval argument, že bez ohledu na to, zda bylo dovozní clo skutečně zaplaceno či nikoli, má existence dovozního cla na vstupní materiál vliv na cenu, kterou si účtují tuzemští dodavatelé tohoto vstupního materiálu.

(108) Pokud jde o úpravu o náklady na skladování zásob, společnost zopakovala argument, že úprava o tyto náklady je podobná úpravě o úvěrové náklady, neboť oba tyto náklady souvisejí se zpožděním platby. Dále tvrdila, že zamítnutí tohoto příspěvku na domácí prodej nebylo v souladu s přijetím vývozního příspěvku na náklady na zdržení při prodeji do Unie, a tvrdila, že v obou případech dochází ke zpoždění při dodání zboží, což vede k dodatečným nákladům.

(109) Pokud jde o platební podmínky použité při výpočtu domácích úvěrových nákladů, společnost zopakovala, že Komise měla vypočítat úvěrové náklady na základě dohodnutých platebních podmínek, a nikoli na základě toho, kdy skutečně dochází k platbám, protože na stanovení ceny mohou mít dopad pouze dohodnuté platební podmínky.

(110) V reakci na tyto připomínky, které se týkaly údajné úpravy o vrácení cla, a v návaznosti na předběžné úvahy Komise o tom, že teoretické náklady nelze při výpočtu zohlednit, se jevilo, že na rozdíl od tvrzení společnosti nezohledňovaly prodejní ceny na domácím trhu, které účtoval vyvážející výrobce, výši požadovaného vrácení cla, což by jinak vedlo ke ztrátovému prodeji. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(111) Pokud jde o úpravu nákladů na skladování zásob, Komise konstatovala, že i když dodatečné náklady na skladování zboží, které si zákazníci vyzvednou pozdě, jsou již zahrnuty do celkových nákladů na prodej, nelze umožnit úpravu, která je požadována za účelem pokrytí výsledné odložené platby, kterou společnost srovnávala s úpravou o úvěrové náklady, protože společnost při uzavření kupní smlouvy nezohlednila možné pozdní vyzvednutí ani jej nemohla spojit s určitým zákazníkem nebo konkrétní transakcí, což potvrzuje, že požadovaná úprava nebyla v prodejní ceně zohledněna. Na rozdíl od nákladů na zdržení, které společnost přiřadila pouze těm vývozním transakcím, u nichž bylo skutečně zaplaceno zdržné, nebyla společnost schopna prokázat žádnou souvislost mezi uváděnými náklady na skladování zásob a skutečnými údajně ovlivněnými transakcemi. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(112) Pokud jde o platební podmínky používané pro výpočet domácích úvěrových nákladů, Komise měla za to, že skutečné platební podmínky poskytnuté společností jsou přesnější, jelikož platební podmínky, které byly vykázány jako podmínky dohodnuté v objednávkách prodeje, byly shledány v rozporu s platebními podmínkami skutečně dohodnutými v souvisejících objednávkách prodeje u vzorku transakcí. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(113) Jedna skupina vyvážejících výrobců nesouhlasila s prozatímním zamítnutím žádosti o úpravu vyúčtování domácího prodeje podle čl. 2 odst. 10 písm. c) základního nařízení s cílem zohlednit slevy, které byly údajně poskytnuty po vystavení faktur.

(114) V průběhu šetření, včetně případů, kdy o něj bylo požádáno během dálkové křížové kontroly, společnost vysvětlila, že není schopna určit spojitost mezi úpravou vyúčtování, které je zaznamenáno v jejím účetnictví, a jednotlivými transakcemi. Například nemohla určit dobropisy nebo výzvy k úhradě, které se týkají konkrétních faktur, jejichž hodnota měla být opravena úpravou vyúčtování. Komise proto dospěla k závěru, že požadovaná úprava nebyla dostatečně odůvodněna, a potvrdila zamítnutí tohoto tvrzení.

(115) Dva vyvážející výrobci ve spojení zpochybnili prozatímní výpočet úvěrových nákladů na prodej do Unie. Společnosti konkrétně tvrdily, že použití stejné úrokové sazby pro EUR a USD od turecké centrální banky pro všechny vyvážející výrobce zařazené do vzorku bylo ze strany Komise nesprávné, a to z toho důvodu, že neodráželo skutečnost, že úrokové sazby úvěrů závisely na konkrétních charakteristikách a finanční situaci společností. Tvrdily, že namísto toho měly být použity skutečné úrokové sazby, které platí pro úvěry společností.

(116) Ve svých připomínkách, které žadatel předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a uvedl, že prozatímní rozhodnutí Komise uplatňovat stejné úrokové sazby od turecké centrální banky je transparentní a objektivní a mělo by být zachováno.

(117) Komise toto tvrzení přezkoumala a dospěla k závěru, že u úvěrů, které jeden z vývozních výrobců ve spojení získal za tržní cenu od nezávislých bank, bylo použití smluvní úrokové sazby USD pro účely výpočtu úvěrových nákladů, jež výrobce ve skutečnosti zaplatil za krátkodobé úvěry, skutečně odůvodněné. Změna byla proto provedena v konečném výpočtu. U úvěru získaného od banky spojené s výrobcem však Komise dospěla k závěru, že použití průměrné úrokové sazby v EUR, kterou poskytla turecká centrální banka, bylo oprávněné, neboť smluvní sazba

neodrážela tržní podmínky. Druhý vyvážející výrobce ve skupině neměl v období šetření žádné nesplacené úvěry, a proto nebyla k dispozici žádná úroková sazba konkrétně stanovená pro danou společnost, jež by mohla být použita jako náhradní hodnota pro výpočet úpravy úvěrových nákladů. Proto bylo odůvodněné použít průměrné úrokové sazby, které poskytla turecká centrální banka.

(118) Po poskytnutí konečných informací dva vyvážející výrobci ve spojení tvrdili, že Komise měla u obou výrobců ve skupině použít stejnou úrokovou sazbu pro USD, jelikož jejich podmínky financování byly stejné. Jeden vyvážející výrobce konkrétně poskytl dodatečné informace, které prokazovaly, že jeden z úvěrů, které vykázal vyvážející výrobce ve spojení, byl příslušným vyvážejícím výrobcem skutečně využit.

(119) Komise toto tvrzení posoudila a zjistila, že podmínky financování pro dotyčného vyvážejícího výrobce nebyly stejné jako u druhé společnosti ve skupině, což dokládá skutečnost, že úroková sazba použitá pro úvěr dotčeného vyvážejícího výrobce byla vyšší než průměrná úroková sazba ostatních úvěrů, přičemž tato sazba ještě nezahrnovala přirážku účtovanou za služby ústředí, jak vysvětlily společnosti během dálkové křížové kontroly a zopakovaly ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací. Vzhledem k těmto skutečnostem Komise toto tvrzení zamítla.

(120) Kromě toho jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise měla použít úrokové sazby úvěrů společnosti, jelikož Komise tento přístup akceptovala u jiného vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku.

(121) Komise měla za to, že se oba případy liší. Druhý vyvážející výrobce poskytl informace o vlastních úvěrech ve své původní odpovědi na dotazník, zatímco dotčená společnost žádné informace o existenci krátkodobých úvěrů nezveřejnila. Namísto toho tato společnost navrhla použít pro stanovení úvěrových nákladů mezibankovní úrokové sazby. Komise byla toho názoru, že tato společnost nebude schopna získat úvěr s mezibankovními úrokovými sazbami, a nahradila proto tyto úrokové sazby průměrnou úrokovou sazbou pro krátkodobé komerční úvěry, kterou zveřejnila turecká centrální banka.

(122) Kromě toho Komise posoudila nové informace, které poskytl dotčený vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke zpřístupnění prozatímních informací a doplnil je do svých připomínek ke zpřístupnění konečných informací. Komise byla toho názoru, že s ohledem na protichůdné informace, jež byly uvedeny v původní odpovědi na dotazník a v pozdější fázi šetření, nelze považovat za nepřiměřené prozatímní rozhodnutí Komise, že pro stanovení úvěrových nákladů použije úrokové sazby, které zveřejnila turecká centrální banka. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(123) Dva vyvážející výrobci ve spojení tvrdili, že v případě údajů o nákladech a o prodeji existuje nesoulad ve směnných kurzech. Pokud jde o jejich údaje o prodeji, byl použit průměrný měsíční přepočet měny, přičemž pro údaje o jejich nákladech byl použit průměrný roční přepočet měny.

(124) Ve svých připomínkách, které žadatel předložil po poskytnutí prozatímních informací, vyjádřil nesouhlas s tvrzením vyvážejících výrobců a podpořil prozatímní přístup Komise k použitým přepočítacím kurzům. Podle jeho názoru by náklady (které jsou stanoveny v účetnictví společností pro delší časové období) měly být vypočítány na ročním základě a přepočteny pomocí průměrného směnného kurzu za období šetření, zatímco příjmy související s prodejem by měly být přepočteny v okamžiku, kdy je příjem vytvořen, a to za použití měsíčních, nebo dokonce denních směnných kurzů.

(125) Komise toto tvrzení analyzovala a shledala je opodstatněným. Proto bylo toto tvrzení přijato a v konečném výpočtu byly pro přepočet údajů jak o nákladech, tak i o prodeji společností použity průměrné měsíční směnné kurzy.

(126) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobci tvrdili, že jelikož všechny údaje, které jsou relevantní pro výpočet dumpingu, uvedli v USD, nebylo podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení pro účely srovnání cen nutné převádět je z USD na TRY. Společnosti poté odkázaly na čl. 2 odst. 5 základního nařízení, který stanoví, že „náklady se obvykle vypočtou na základě záznamů vedených stranou, která je předmětem šetření“, zatímco při přepočtu z USD na TRY se částky na výrobní náklady, které použila Komise při výpočtu jejich běžných hodnot, lišily od částek vykázaných v jejich účetních záznamech.

(127) Komise uvedla, že vyvážející výrobci prováděli transakce v USD, EUR a TRY. Proto byly k vyjádření hodnot v jedné měně nezbytné měnové přepočty, které by umožnily srovnání. Komise dále nezpochybnila skutečnost, že společnosti přepočítaly všechny hodnoty na USD, jelikož USD účetní měnou těchto společností. Komise nicméně považovala za vhodné použít pro srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny měnu dotčené země. Vzhledem k tomu, že společnosti vykázaly výrobní náklady v USD, Komise shledala, a to i na základě připomínek společností k poskytnutí prozatímních informací, že je odůvodněné převést údaje na TRY za použití měsíčních přepočítacích kurzů. Vzhledem k tomu, že společnosti neposkytly úplný soubor informací o výrobních nákladech v TRY, nemohly být zohledněny rozdíly oproti hodnotám v TRY jako doplňkové měny použité v jejich účetních záznamech. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(128) Po poskytnutí konečných informací jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise neměla při výpočtu ceny jeho prodeje do Unie odečíst určité úpravy, tj. poplatek vývoznímu sdružení a odpočet paušální částky pro vývoz.

(129) Komise uvedla, že vyvážející výrobce toto tvrzení rovněž uvedl ve svých připomínkách k poskytnutí prozatímních informací a tyto úpravy byly projednány na slyšení, které bylo uspořádáno po poskytnutí prozatímních informací.

(130) Během slyšení společnost potvrdila, že za členství ve sdružení ÇİB byl zaplacen poplatek za vývozní sdružení. Společnost dále vysvětlila, že poplatek byl placen jako procentní podíl hodnoty každé vývozní transakce. Komise se proto domnívala, že poplatek za vývozní sdružení představoval náklady, které společnost vynaložila pouze v souvislosti se svými vývozními transakcemi, přičemž jeho výše závisela na úrovni vývozu společnosti. Kromě toho by hodnota příspěvku mohla být stanovena jednotlivě pro každou vývozní transakci na základě její hodnoty.

(131) Pokud jde o odpočet paušální částky pro vývoz, společnost tvrdila, že není patřičné odečítat její hodnotu od vývozní ceny, jelikož se týká pouze daňového zvýhodnění, a nikoli skutečných nákladů společnosti. Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací odkázala společnost na turecké právní předpisy ([11]), které umožňují kterémukoli vývozci odečíst 0,5 % svých příjmů z prodeje na vývoz tak, aby se zohlednily výdaje, jež vznikly, avšak nemohly být jinak zaúčtovány kvůli chybějící řádné dokumentaci. Komise se proto domnívala, že odpočet paušální částky pro vývoz představuje skutečně vzniklý výdaj, pokud jde o vývozní prodejní transakce společnosti, k nimž společnost neměla řádnou dokumentaci a které nemohly být zaúčtovány na žádném jiném účtu nákladů. Komise navíc mohla individuálně určit hodnotu odpočtu pro každou transakci.

(132) Komise proto žádost týkající se odpočtu poplatku vývoznímu sdružení a odpočtu paušální částky pro vývoz zamítla.

3.5. **Dumpingová rozpětí**

(133) Jak je podrobně uvedeno ve 28. až 132. bodě odůvodnění výše, Komise vzala v úvahu připomínky zúčastněných stran, které byly předloženy po poskytnutí prozatímních informací, a odpovídajícím způsobem přepočítala dumpingová rozpětí.

(134) Konečná dumpingová rozpětí, jež jsou vyjádřena jako procentní podíl z ceny, včetně nákladů, pojištění a přepravného (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalri T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

([11]) Článek 40 zákona o dani z příjmu č. 193 ze dne 6. ledna 1961, ve znění zákona č. 4108 z června 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağir Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Všechny ostatní společnosti	7,3 %

(135) Výpočty individuálních dumpingových rozpětí, včetně oprav a úprav provedených na základě připomínek zúčastněných stran, které byly předloženy po poskytnutí prozatímních a konečných informací, byly zpřístupněny vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku.

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(136) Během období šetření vyrábělo v EU-27 obdobný výrobek 21 známých výrobců, kteří patřili do 14 skupin. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(137) Pro EU-27 byla celková výroba v Unii během období šetření stanovena v rozmezí 71 až 74,5 milionu tun, včetně výroby pro závislý trh.

(138) Tři výrobci v Unii vybraní do vzorku představovali 34 % až 38 % celkové výroby obdobného výrobku Unie v EU-27. Tito výrobci představovali 40 % až 44 % objemu prodeje výrobců v Unii, kteří se přihlásili v souvislosti s analýzou hodnocení stavu před zahájením šetření.

4.2. Určení příslušného trhu Unie

(139) Turecká vláda měla za to, že Komise dostatečně nevysvětlila, proč je nutné zkoumat údaje o volném trhu a o vlastní spotřebě samostatně. Podle názoru turecké vlády byla vysvětlení předložená Komisí v rozporu s týmem odborníků v Maroku – ocel válcovaná za tepla (Turecko) a odvolacím orgánem v USA – ocel válcovaná za tepla, podle nichž by orgány provádějící šetření měly v zásadě stejným způsobem přezkoumat všechny části výrobního odvětví, jakož i výrobní odvětví jako celek, nebo poskytnout uspokojivé vysvětlení, proč nikoliv.

(140) Aby si Komise vytvořila co nejúplnější představu o výrobním odvětví Unie, obstarala si údaje o celé výrobě dotčeného výrobku a určila, zda je výroba určena k využití pro vlastní spotřebu nebo pro volný trh. Pokud jde o ukazatele újmy uvedené v 82. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise odděleně analyzovala údaje, které se týkají volného a závislého trhu, a provedla tam, kde je to možné a odůvodněné, srovnávací analýzu. Pokud jde o hospodářské ukazatele uvedené v 83. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise mohla provést smysluplné posouzení pouze odkazem na celkovou činnost výrobního odvětví Unie. Komise proto dospěla k závěru, že její analýza je v souladu s judikaturou soudů Unie a WTO ([12]).

(141) Po poskytnutí konečných informací trvala turecká vláda na tom, že Komise jednala v rozporu s judikaturou WTO, protože i) neanalyzovala odděleně údaje o prodejních cenách, výrobních nákladech, růstu, objemu vývozu a cenách, ziskovosti, návratnosti investic a peněžních tocích, ii) ani neposkytla žádné vysvětlení, proč zkoumala pouze údaje o volném trhu namísto toho, aby provedla samostatný a srovnatelný přezkum. Komise nesouhlasila, jelikož kromě toho, co je vysvětleno v bodě odůvodnění výše, umožnily odpovědi na dotazník, které předložili výrobci v Unii zařazení do vzorku, i analýzu prodejních cen, objemu prodeje a ziskovosti na volném trhu ve srovnání s jinými trhy. Skutečnost, že tabulka 10 ukazuje prodejní ceny na volném trhu, neznamená, že prodejní ceny na závislém trhu nebyly zkoumány.

([12]) SDEU, věc C-315/90, Gimelec v. Komise, EU:C:1991:447, body 21 až 29; zpráva odvolacího orgánu WTO ze dne 24. července 2001, Spojené státy – antidumpingová opatření uložená na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska, WT/DS184/AB/R, body 181 až 215.

(142) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 78. až 83. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. **Spotřeba v Unii**

4.3.1. *Spotřeba na volném trhu v rámci Unie*

(143) V EU-27 se spotřeba v Unii na volném trhu v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba na volném trhu Unie (v tunách)

	2016	2017	2018	Období šetření
Spotřeba Unie na volném trhu	33–34 milionů	32–33 milionů	34–35 milionů	33–34 milionů
Index	*100*	96	102	99

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(144) Mezi lety 2016 a 2018 se spotřeba na volném trhu zvýšila o 2 %, ale následně poklesla. Celková spotřeba na volném trhu se během posuzovaného období snížila o 1 %.

4.3.2. *Vlastní spotřeba na trhu Unie*

(145) V EU-27 se vlastní spotřeba v Unii během posuzovaného období vyvíjela takto:

Tabulka 2

Vlastní spotřeba na trhu Unie (v tunách)

	2016	2017	2018	Období šetření
Vlastní spotřeba Unie	42,5–45,5 milionu	44–47 milionů	43,5–46,5 milionu	39,5–42,5 milionu
Index	*100*	103	102	93

Zdroj: Eurofer a výrobci v Unii zařazení do vzorku

(146) Spotřeba na závislém trhu v první části období šetření mírně vzrostla, poté se snížila. Celková vlastní spotřeba se během posuzovaného období snížila o 7 procentních bodů.

4.3.3. *Celková spotřeba*

(147) V EU-27 se celková spotřeba – součet spotřeby na závislém a volném trhu – během posuzovaného období vyvíjela takto:

Tabulka 3

Celková spotřeba (na volném i závislém trhu) (v tunách)

	2016	2017	2018	Období šetření
Celková spotřeba Unie	78–81 milionů	78–81 milionů	80–83 milionů	74–77 milionů
Index	*100*	100	102	95

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(148) Z výše uvedené tabulky vyplývá, že celková spotřeba v roce 2018 mírně vzrostla, ale ve srovnání s rokem 2016 celkově klesla o 5 %. Vlastní spotřeba představovala 59 % celkové spotřeby v období šetření.

4.4. **Dovoz z Turecka**

4.4.1. *Objem dovozu z Turecka a jeho podíl na trhu*

(149) Dovoz z Turecka do EU-27 se vyvíjel takto:

Tabulka 4

Objem dovozu a jeho podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem dovozu z Turecka (v tunách)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Index	*100*	186	297	296
Podíl na volném trhu	2,8–3,1 %	5,3–5,6 %	7,8–8,1 %	8,2–8,5 %
Index	*100*	190–220	270–300	270–300

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(150) Dovoz z Turecka se v posuzovaném období zvýšil o 196 % a jeho podíl na volném trhu se téměř ztrojnásobil.

(151) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že dovoz z Turecka nezískal tržní podíl výrobního odvětví Unie, ale pouze určitý podíl od třetích zemí, což nemohlo mít žádný dopad na výrobce v Unii.

(152) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda doplnila, že analýza objemu dovozu z Turecka, kterou provedla Komise, byla analýzou stavu z počátku a konce daného období, a vyzvala Komisi, aby raději analyzovala vývoj na základě čtvrtletních údajů z let 2019 a 2020 a pokles dovozu po období šetření. Komise uvedla, že přístup turecké vlády nemůže zpochybnit skutečnost, že dovoz z Turecka mezi lety 2016 a 2018 meziročně vzrostl o 196 % během posuzovaného období a že se jeho podíl na volném trhu téměř ztrojnásobil.

(153) Vzhledem k povaze těchto připomínek se jimi zabývá oddíl 5 níže.

4.4.2. *Ceny výrobků dovážených z Turecka a cenové podbízení*

(154) Ceny dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu. Vážená průměrná cena dovozu z Turecka do EU-27 se vyvíjela takto:

Tabulka 5

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2016	2017	2018	Období šetření
Turecko	363	490	538	492
Index	*100*	135	148	136

Zdroj: Eurostat

(155) Průměrné ceny dovozu z Turecka se během období šetření zvýšily z 363 EUR za tunu v roce 2016 na 492 EUR za tunu, což je zvýšení o 36 %. Rozdíl mezi průměrnými cenami dumpingového dovozu a průměrnými prodejními cenami výrobního odvětví Unie během období šetření byl významný (7,8 %), jak je uvedeno v tabulce 10.

(156) Po poskytnutí prozatímních informací se turecká vláda domnívala, že ceny tureckého dovozu nemohly výrobcům v Unii způsobit újmu. Vzhledem k povaze těchto připomínek se jimi zabývá oddíl 5 níže.

(157) Výpočty rozpětí cenového podbízení byly revidovány tak, aby odrážely situaci v EU-27, přičemž Komise zjistila, že dumpingový dovoz vyvážejících výrobců zařazených do vzorku vykazoval vážené průměrné rozpětí cenového podbízení mezi 1,2 % a 2 %. Vzhledem k tomu, že trh s plochou za tepla válcovanou ocelí je velmi citlivý na ceny a hospodářská soutěž je z velké části založena na ceně, považovala Komise tato rozpětí cenového podbízení za významná.

(158) Po poskytnutí konečných informací svaz Eurofer zdůraznil, že vzhledem k povaze trhu a existenci výrazné cenové konkurence může být významná i poměrně nízká úroveň cenového podbízení. Turecká vláda však uvedla, že vyhodnocení rozpětí cenového podbízení jako významného bylo pouhou domněnkou, jelikož nedošlo k řádnému vyhodnocení či stanovení kritérií, která by určila, jaké rozpětí by mělo být považováno za významné. Komise toto tvrzení zamítla jako neopodstatněné. Vývoj na trhu a změna zdrojů dovozu v tabulce 14 potvrzují důležitost ceny na trhu s plochou za tepla válcovanou ocelí. Kromě toho, jak připustila samotná turecká vláda, i malý cenový rozdíl způsobil zvýšení podílu tureckého dovozu na trhu ([13]).

(159) Po poskytnutí konečných informací tvrdily skupiny Erdemir a Colakoglu, že zjištěním cenového podbízení ve výši 66,1 % (skupina Colakoglu) nebo 69,5 % (skupina Erdemir) prodeje výrobce v Unii zařazeného do vzorku, Komise nezjistila cenové podbízení u výrobku jako celku, čímž porušila čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Podle jejich názoru nelze vyloučit, že zjištěná rozpětí cenového podbízení by byla odlišná, pokud by Komise zkoumala cenový účinek na základě veškerého prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku. Komise toto tvrzení zamítla jako neopodstatněné, jelikož základní nařízení nevyžaduje, aby zjištění cenového podbízení vycházelo z celkového prodeje výrobce v Unii zařazeného do vzorku. Analýza cen spíše spočívá ve srovnání modelů vyvážených do Unie a obdobného výrobku a je ze své podstaty srovnáním vývozního prodeje vyvážejících výrobců s prodejem výrobního odvětví Unie, jelikož ne všechny modely, které v Unii prodávají (tři) výrobci zařazení do vzorku, jsou také každým jednotlivým vyvážejícím výrobcem do Unie vyváženy. V každém případě Komise připomněla, že rozdíl mezi průměrnými cenami dumpingového dovozu a průměrnými prodejními cenami výrobního odvětví Unie během období šetření byl významný (7,8 %), jak je uvedeno v tabulce 10.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.5.1. *Obecné poznámky*

(160) Komise připomíná, že v počáteční fázi požádal žadatel Komisi, aby zahájila analýzu trendů újmy od roku 2017, a to z toho důvodu, že rok 2016 (první rok posuzovaného období v tomto šetření) byl „nereprezentativním rokem“, neboť bylo zjištěno, že výrobní odvětví Unie utrpělo újmu v důsledku dumpingového a subvencovaného dovozu z několika zdrojů. Komise uznala, že vývoj ukazatelů újmy počínaje rokem 2016 byl ovlivněn skutečností, že situace výrobního odvětví Unie byla v roce 2016 stále ovlivněna dumpingovým a subvencovaným dovozem, zatímco v roce 2017 výrobní odvětví Unie zjevně vykazovalo známky zlepšení poté, co byla uložena konečná antidumpingová a vyrovnávací opatření proti tomuto dovozu. Komise se však rozhodla předložit údaje v souladu se svou běžnou praxí, která má kromě období šetření vzít v úvahu také tři kalendářní roky předcházející období šetření. Komise proto do posuzovaného období zahrnula i rok 2016.

([13]) Poslední odstavec na straně 14 dokumentu t21.000916 spisu, který nemá důvěrnou povahu (předloženého tureckou vládou).

(161) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení ÇİB tvrdilo, že některé aspekty analýzy újmy zřejmě vylučují údaje z roku 2016, což zkresluje posouzení újmy, které Komise provádí. Po poskytnutí konečných informací strana vysvětlila, že rozporovala, že od roku 2016 nedocházelo k posouzení některých ukazatelů, zejména těch, které vykazovaly po roce 2016 pozitivní trend (např. objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu a podíl na trhu), což je třeba vnímat jako důkaz neexistence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda ve stejném duchu tvrdila, že zkoumání údajné újmy způsobené domácímu výrobnímu odvětví by mělo vycházet z období 2016–2019, což se dle jejího tvrzení u všech ukazatelů újmy nestalo. Turecká vláda se zejména domnívala, že v nedávné minulosti nebylo možné spojit zlepšení nebo zhoršení situace výrobního odvětví s existencí nebo neexistencí opatření na ochranu obchodu. Turecká vláda kritizovala 104. bod odůvodnění *in fine* prozatímního nařízení, protože podle jejího názoru skutečnost, že konečná antidumpingová opatření a vyrovnávací cla vůči Číně byla zveřejněna v dubnu a červnu 2017 ([14]) a že konečná antidumpingová opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině byla uložena v říjnu 2017 ([15]), znamenala, že všechny škodlivé účinky dumpingového dovozu z těchto zemí v roce 2017 stále existovaly. Na podporu tohoto tvrzení turecká vláda zdůraznila, že v roce 2017 dovoz z těchto pěti zemí stále představoval 26 % dovozu ploché za tepla válcované oceli.

(162) V případě tvrzení, která se týkají zahrnutí či nezahrnutí roku 2016, pokud jde o některé ukazatele újmy, Komise objasnila, že příslušné tabulky, oddíl 1.8 a další zjištění v prozatímním nařízení se týkají období 2016–2019, jak je uvedeno v nařízení. Komentáře v tabulkách, které se vztahují k posuzovanému období, vyhodnocují trendy počínaje rokem 2016 bez ohledu na to, zda jsou pozitivní či negativní. To platí i tehdy, když Komise jako v tomto případě vyhodnotila a posoudila události, k nimž došlo v určitém časovém rámci během posuzovaného období, včetně opatření na ochranu obchodu.

(163) Pokud jde o antidumpingová opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině, šetření se týkalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016. Pokud jde o antidumpingová a vyrovnávací opatření vůči Číně, šetření dumpingu, subvencování a újmy se týkalo období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015. Připomínky turecké vlády, že v roce 2017 na těchto pět zemí stále připadalo 26 % dovozu dotčeného výrobku, a že tudíž výrobnímu odvětví Unie stále způsobovaly újmu, jsou zavádějící. Jak ukazuje tabulka 14 v prozatímním nařízení, objem dovozu z pěti dotčených zemí klesl v letech 2016 až 2017 o 68 % (tj. z 5 724 303 tun na 1 810 518 tun) a jejich společný podíl na trhu klesl z 16,1 % na 5,2 %. Tyto trendy jsou potvrzeny pro EU-27. Tabulka 14 tohoto nařízení ukazuje, že objem dovozu z pěti dotčených zemí se v letech 2016 až 2019 významně snížil (tj. z 5 611 020 tun na 1 565 303 tun), podobně jako jejich společný podíl na trhu (tj. z 16–17 % na 4–5 %). Komise proto považovala za nepodložené tvrzení, že předchozí šetření odhalila, že všechny škodlivé účinky dumpingového dovozu z Číny, Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny existovaly ještě i v roce 2017.

(164) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda poukázala na své připomínky, které se týkají načasování konečných antidumpingových opatření a vyrovnávacích cel vůči Číně a konečných antidumpingových opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině. Tvrdila, že pokles dovozu z těchto zemí nemění nic na skutečnosti, že tento dovoz stále představuje významnou část dovozu do EU-27 a v roce 2017 působil újmu. Podle názoru turecké vlády se Komise snažila vyhnout zkoumání těchto škodlivých účinků tím, že vycházela z údajů, které vykazují absolutní snížení. Komise považovala toto tvrzení za neopodstatněné. Období šetření v případě předchozích šetření neprokázala dumping působící újmu v roce 2017, kdy se, jak již bylo zmíněno, podíly na trhu v případě dotčených zemí prudce snížily. Kromě toho oddíl 5.2.1 tohoto nařízení obsahuje analýzu vývoje na trhu a tržních podílů různých zdrojů dovozu.

([14]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 68); prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/969 ze dne 8. června 2017, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 146, 9.6.2017, s. 17).

([15]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1795 ze dne 5. října 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska (Úř. věst. L 258, 6.10.2017, s. 24).

4.5.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobní kapacita a její využití

(165) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	74–77,5 milionu	77–80,5 milionu	76–79,5 milionu	71–74,5 milionu
Index	*100*	104	102	96
Výrobní kapacita (v tunách)	88–93 milionů	89–94,5 milionu	90–95,5 milionu	91–96 milionů
Index	*100*	102	103	104
Využití kapacity	84 %	86 %	84 %	78 %
Index	*100*	102	99	93

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(166) Během posuzovaného období se objem výroby výrobního odvětví Unie snížil o 4 %, zatímco výrobní kapacita vzrostla o 4 %. Následně využití kapacity pokleslo o 7 %, z 84 % v roce 2016 na 78 % v období šetření.

(167) Po poskytnutí prozatímních informací byla turecká vláda toho názoru, že skutečnost, že výrobní odvětví Unie od roku 2016 každoročně zvyšovalo svou kapacitu, prokazuje, že bylo v dobrém stavu. Komise nesouhlasila a poznamenala, že jak je uvedeno ve 107. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, zvýšení kapacity mezi léty 2016 a 2017 odráží zlepšení podmínek na trhu Unie po uložení konečných antidumpingových a vyrovnávacích opatření proti dovozu z pěti zemí a že zvýšení kapacity od roku 2017 bylo spíše výsledkem vyšší efektivity a odstranění překážek.

(168) Turecká vláda kritizovala neprovedení samostatné analýzy závislého a volného trhu podle tohoto odstavce, když by neexistence této analýzy neumožnila určit původ celkového poklesu výroby. Komise měla za to, že rozdělení tabulky 6 mezi závislý a volný trh by postrádalo smysl. Výrobci v Unii skutečně používají stejné výrobní zařízení a linky pro výrobu výrobku, který je předmětem šetření, bez ohledu na to, zda je určen pro vlastní spotřebu, či nikoli. Další podrobnosti týkající se objemu závislého trhu jsou však uvedeny v tabulce 8.

4.5.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(169) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na volném trhu v EU-27 se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Objem prodeje na volném trhu a podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Prodej výrobního odvětví Unie v EU (v tunách)	24–27 milionů	24–27,5 milionu	25–28,4 milionu	24,5–27,5 milionu
Index	*100*	*101*	*103*	*103*

Podíl na trhu (%)	75–76	79–80	76–77	78–79
Index	*100*	*105*	*102*	*104*

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(170) Objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu se během posuzovaného období zvýšil o 3 % a jeho podíl na trhu o 4 %.

(171) V EU-27 se vyvíjel objem prodeje výrobního odvětví Unie pro vlastní spotřebu a jeho podíl na trhu v Unii v průběhu posuzovaného období takto:

Tabulka 8

Objem pro vlastní spotřebu a podíl na trhu

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem závislého trhu Unie (v tunách)	42,5–45,5 milionu	44–47 milionů	43,5–46,5 milionu	39,5–42,5 milionu
Index	*100*	*103*	*102*	*93*
Celková výroba výrobního odvětví Unie (v tunách)	73–76 milionů	76–79 milionů	75–78 milionů	70–73 milionů
Index	*100*	*104*	*102*	*96*
Podíl závislého trhu na celkové výrobě v Unii (%)	61	61	61	59
Index	*100*	*99*	*99*	*96*

Zdroj: Eurofer, výrobci v Unii zařazení do vzorku a Eurostat

(172) Závislý trh výrobního odvětví Unie (kam patřila plochá za tepla válcovaná ocel určená pro výrobní odvětví Unie za účelem následného použití) se v Unii během posuzovaného období snížil o 7 %, tedy přibližně o 3 miliony tun. Podíl výrobního odvětví Unie na závislém trhu (vyjádřený jako procentní podíl celkové výroby v Unii) se snížil z 61 % v roce 2016 na 59 % v období šetření.

(173) Po poskytnutí prozatímních informací kritizovala turecká vláda skutečnost, že Komise ve 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení vysvětlila zvýšení podílu výrobního odvětví Unie na volném trhu mezi roky 2018 a 2019 tím, že v důsledku snížení investic došlo k přesunu významného objemu prodeje ze závislého trhu na volný trh. Domnívala se, že toto vysvětlení svědčí o neobjektivním přístupu Komise při rozlišování mezi těmito trhy způsobem „jak to považuje za vhodné". Turecká vláda své tvrzení po poskytnutí konečných informací zopakovala a zpochybnila objektivitu způsobu, jakým byl určen vývoj podílu výrobního odvětví Unie na trhu. Komise odmítla tvrzení o neobjektivním přístupu. Komise považuje za legitimní a skutečně nezbytné, aby v případě odprodeje překvalifikovala výrobu pro vlastní spotřebu na výrobu pro volný trh. I když, jak uvádí turecká vláda, podíl výrobců v Unii na volném trhu během posuzovaného období vzrostl, Komise uvedla, že tento nárůst byl podstatně nižší než nárůst podílu tureckého dovozu na trhu ve stejném období. V souvislosti s poměrně stabilní spotřebou v Unii zaplnil turecký dovoz mezeru, kterou od roku 2017 zanechaly některé jiné třetí země, na něž se vztahovala obchodní antidumpingová a/nebo vyrovnávací cla.

(174) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že neexistuje žádná analýza týkající se objemu výroby výrobních linek, které byly prodány, jak je vysvětleno ve 111. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Sdružení ÇİB uvedlo, že k tomuto prodeji došlo ze strategických a obchodních důvodů. Komise uvedla, že prodej se týkal změny vlastnictví mezi výrobci v Unii, která nemá žádný dopad na tabulku 6. Komise nezjistila žádnou souvislost mezi uvedeným prodejem a tureckým dovozem.

(175) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení ÇİB uvedlo, že klíčové ukazatele újmy, jako je objem prodeje a podíl na volném trhu, ukazují, že výrobní odvětví Unie si nevede špatně. Komise toto tvrzení považovala za nepodložené, protože 109. a 150. bod odůvodnění prozatímního nařízení již vysvětlily, že podíl výrobního odvětví Unie na trhu vzrostl v důsledku snížení investic, což vedlo k tomu, že významný počet transakcí, které by byly dříve považovány za transakce pro vlastní spotřebu, se stal transakcemi na volném trhu. Zjištění újmy je rovněž založeno na vyhodnocení všech příslušných ekonomických činitelů a ukazatelů, jež ovlivňují stav výrobního odvětví posuzovaného společně, jak je stanoveno v čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

(176) Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že připomínky Komise uvedené v tomto oddíle nevysvětlují, proč výrobní odvětví Unie rostlo ani proč zvýšení objemu prodeje na trhu a podílu na trhu nejsou v tomto konkrétním případě důležité. Vzhledem k jejich povaze se těmito připomínkami zabývá 217. bod odůvodnění níže.

4.5.2.3. Růst

(177) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že 112. bod odůvodnění prozatímního nařízení sestával z nepodložených tvrzení, a kritizovala některé formulace. Komise shledala tvrzení jako nepodložená, neboť uvedený bod odůvodnění výslovně odkazuje na údaje a zjištění uvedená v prozatímním nařízení.

(178) Údaje o výrobě v zemích EU-27 vykazují od roku 2017 výrazně klesající tendenci, zatímco prodej a podíl na trhu byly stabilní v porovnání s mírným nárůstem spotřeby na volném trhu ve stejném období. Výrobní odvětví Unie v EU-27 pouze rostlo, a to velmi mírně, pokud se za výchozí bod považuje rok 2016, kdy bylo zjištěno, že utrpělo újmu v důsledku dumpingového dovozu z jiných zemí.

(179) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda vznesla dotaz, zda určité závěry ohledně růstu byly objektivní, neboť Komise dříve kvalifikovala pokles výroby jako „silný“, avšak zvýšení prodejů na volném trhu jako „mírné“. Komise poznamenala, že procenta uvedená tureckou vládou v rámci jejího tvrzení nesouhlasila s úrovněmi pro EU-27, a tudíž byla zastaralá, a že v každém případě musí srovnávací diskuse o tom, jak kvalifikovat procentní změnu, zohlednit relativní velikost podkladové hodnoty, která je předmětem této změny.

4.5.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(180) V případě EU-27 se zaměstnanost a produktivita v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Zaměstnanost a produktivita

	2016	2017	2018	Období šetření
Počet zaměstnanců	38–40 tisíc	42–44 tisíc	38–40 tisíc	37–39 tisíc
Index	*100*	*112*	*103*	*100*
Produktivita (tuny na zaměstnance)	1 900–2 000	1 700–1 800	1 900–2 000	1 800–1 900
Index	*100*	*92*	*99*	*96*

Zdroj: Eurofer a výrobci v Unii zařazení do vzorku

(181) Míra zaměstnanosti ve výrobním odvětví Unie související s výrobou ploché za tepla válcované oceli v posuzovaném období kolísala, ale celkově zůstala stabilní. S ohledem na pokles výroby se produktivita pracovníků ve výrobním odvětví Unie, vyjádřená v tunách na zaměstnance za rok, během posuzovaného období snížila o 4 %.

(182) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že klíčové ukazatele újmy, například zaměstnanost, ukazují, že výrobní odvětví Unie si nevede špatně. Komise však uvedla, že navzdory stabilitě počtu zaměstnanců v posuzovaném období se počet zaměstnanců mezi lety 2017 a 2019 výrazně snížil. Jak je prokázáno v oddíle 4.5.4 prozatímního nařízení a v oddíle 4.6 níže, podstatná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla v každém případě zjevná.

(183) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení ÇİB uvedlo, že zjištění o podstatné újmě přičítané pouze snížení počtu zaměstnanců je v rozporu s judikaturou WTO a že pokles počtu zaměstnanců od roku 2017 nelze přičítat dumpingovému dovozu z Turecka. Komise tato tvrzení zamítla. Komise nikde nepřičítala zjištění o podstatné újmě jediné skutečnosti, a to, že došlo ke snížení počtu zaměstnanců. Pokud jde o vývoj počtu zaměstnanců, úzce souvisel s výrobou.

(184) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že by produktivita neměla být zkoumána samostatně, neboť v roce 2017 klesla v důsledku významného zvýšení zaměstnanosti mezi léty 2016 a 2017. Jelikož je produktivita jedním z činitelů, které byly zohledněny v analýze újmy, Komise potvrdila, že žádný činitel nebyl posuzován samostatně.

(185) Po poskytnutí konečných informací měla turecká vláda za to, že poslední věta ve výše uvedeném bodě odůvodnění potvrzuje, že pokles produktivity je způsoben zvýšením zaměstnanosti v roce 2017. Komise s tureckou vládou nesouhlasila, ačkoli uznala, že zvýšení zaměstnanosti mezi léty 2016 a 2017 hrálo určitou roli ve snížení produktivity v letech 2016 až 2017. Za zmínku nicméně stojí, že produktivita mezi rokem 2018 a obdobím šetření opět poklesla v době, kdy rovněž klesala zaměstnanost, což vedlo k celkovému 4 % poklesu produktivity během posuzovaného období, jak stanoví 181. bod odůvodnění.

4.5.2.5. Rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(186) V případě EU-27 byla všechna dumpingová rozpětí podstatně vyšší než nepatrná. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z Turecka byl dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie zásadní.

(187) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda zpochybnila připomínky Komise, které se týkaly oživení výrobního odvětví Unie v roce 2017 v důsledku nápravných opatření v oblasti obchodu. Vzhledem k tomu, že tento oddíl se týká „překonání účinků dřívějšího dumpingu“, Komise považovala za odůvodněné připomenout, že vzhledem ke zjištěním předchozích šetření, která se týkala téhož výrobku, byla situace výrobního odvětví Unie v roce 2016 ovlivněna dumpingovými praktikami, v roce 2017 vykazovala známky zotavení a že dosažené lepší úrovně ziskovosti již v období šetření neexistovaly.

(188) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 115. až 117. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.5.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

(189) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Prodejní ceny a výrobní náklady v Unii

	2016	2017	2018	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena na volném trhu (v EUR za tunu)	393	532	574	534
Index	*100*	*135*	*146*	*136*
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	413	497	540	560
Index	*100*	*121*	*131*	*136*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(190) Průměrné jednotkové prodejní ceny se v roce 2017 významně zvýšily ve srovnání s rokem 2016 a poté znovu v roce 2018. Průměrná jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie se však snížila z 574 EUR/tunu v roce 2018 na 534 EUR/tunu v období šetření, zatímco jeho výrobní náklady vzrostly z 540 EUR/tunu v roce 2018 na 560 EUR/tunu v období šetření. Vzhledem k tomu, že v letech 2017 a 2018 bylo výrobní odvětví Unie schopno přenést zvýšení nákladů, které mu vznikly, na své odběratele a zůstalo ziskové, v období šetření tak již nemohlo učinit. Informace o výrobních nákladech v této tabulce a v tabulce 10 prozatímního nařízení jsou totožné.

(191) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že jak jednotkové výrobní náklady, tak jednotkové průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie na volném trhu se v posuzovaném období zvýšily ve stejné míře (+36 %), takže výrobní odvětví Unie mohlo ve svých cenách zohlednit nárůst cen surovin. Komise konstatuje, že hodnocení turecké vlády je pouhou analýzou cílového stavu bez zohlednění meziročního vývoje a nezohledňuje skutečnost, že antidumpingové šetření, které vedlo v roce 2017 k opatřením vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině, zjistilo újmu v období od 1. července 2015 do 30. června 2016. Zatímco prodejní ceny v Unii byly v roce 2016 ([16]) stále stlačovány dumpingovým dovozem z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny, výrobní odvětví Unie mohlo vrátit své prodejní ceny na běžnou úroveň až v roce 2017 ([17]). Komise rovněž podotýká, že prodejní ceny výrobního odvětví Unie klesly z 574 EUR/tunu v roce 2018 na 534 EUR/tunu v období šetření, zatímco jednotkové náklady vzrostly ve stejném období o 540 EUR/tunu na 560 EUR/tunu. Vzhledem k tomu, že v letech 2017 a 2018 bylo výrobní odvětví Unie schopno přenést zvýšení nákladů, které mu vznikly, na své odběratele a zůstalo ziskové, v období šetření tak již nemohlo učinit.

(192) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda uvedla, že Komise neprokázala, jak mohlo výrobní odvětví Unie zohlednit ve svých prodejních cenách úspory nákladů, které vznikly v roce 2017. Komise s tím nesouhlasila. Dálkové křížové kontroly odpovědí na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku a tabulky 10 výše potvrdily, že nárůst nákladů mezi léty 2016 a 2017 se promítl do vyšších prodejních cen na volném trhu v EU-27 mezi léty 2016 a 2017.

4.5.3.2. Náklady práce

(193) Průměrné náklady práce výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

([16]) Viz mimo jiné tabulky 3 a 7 a 339. bod odůvodnění prováděcího nařízení (EU) 2017/1795, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska.

([17]) Prováděcí nařízení (EU) 2017/1795 (viz poznámka pod čarou 10 výše). Od října 2016 mohli výrobci v Unii požívat ochrany prostřednictvím prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1778 ze dne 6. října 2016, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 272, 7.10.2016, s. 33).

Tabulka 11

Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance

	2016	2017	2018	Období šetření
(v EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Index	*100*	*105*	*107*	*112*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(194) Během posuzovaného období se průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance zvýšily o 12 %. Tato tabulka je totožná s tabulkou 11 v prozatímním nařízení.

(195) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že zvýšení nákladů práce nelze jednostranně spojit s dovozem z Turecka. Strana si stěžovala, že v prozatímním nařízení nebyly zkoumány důvody vývoje nákladů práce. Komise ujistila tureckou vládu, že vzhledem k tomu, že mzdové náklady jsou jedním z činitelů, které byly zohledněny v analýze újmy, Komise nezvažovala žádný činitel izolovaně. Důvody zvýšení nákladů práce byly různé, včetně závazků, které vznikly odborovým svazům, jež zastupují pracovní sílu. Komise však připomněla, že důležitou otázkou v této analýze je to, do jaké míry by výrobní odvětví Unie mohlo přenést zvýšení nákladů, jak bylo zkoumáno v předchozím oddíle.

4.5.3.3. Zásoby

(196) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 12

Zásoby

	2016	2017	2018	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Index	*100*	*117*	*82*	*84*
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby (%)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
Index	*100*	*110*	*81*	*85*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(197) Během posuzovaného období se úroveň konečného stavu zásob snížila o 16 %. Pokud jde o vývoj konečného stavu zásob vyjádřený jako procento výroby, zůstal tento ukazatel během posuzovaného období relativně stabilní, a to na úrovni přibližně 5 % objemu výroby. Tato tabulka je totožná s tabulkou 12 v prozatímním nařízení.

(198) Po poskytnutí prozatímních informací považovala turecká vláda za zkreslená řádně provedená zjištění Komise ve 125. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že zásoby nebyly považovány za významný ukazatel újmy. Komise s tím nesouhlasila. Jak je vysvětleno v prozatímním nařízení, většina typů obdobných výrobků se vyrábí na základě konkrétních objednávek, a proto jsou po výrobě dodány a nejsou drženy na skladě. Komise dospěla k podobnému závěru ohledně zásob v předchozích šetřeních, které se týkaly téhož výrobku ([18]). Kromě toho stávající šetření potvrdilo, že většina typů obdobného výrobku se skutečně vyrábí na základě konkrétních objednávek uživatelů.

([18]) Viz mimo jiné 292. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1795 (viz poznámka pod čarou 10 výše).

(199) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda zpochybnila připomínky Komise, které se týkaly poklesu konečného stavu zásob, které jsou vyjádřeny jako procento výroby. Komise připomněla, že konečný stav zásob vyjádřený jako procento objemu výroby zůstal během posuzovaného období relativně stabilní, a to na úrovni přibližně 5 %, přičemž tento činitel není považován za důležitý ukazatel. Vzhledem k tomu, že většina typů obdobného výrobku se vyrábí na základě konkrétních objednávek od uživatelů, bylo by pro Komisi neodůvodněné považovat stabilní zásoby (jako procento objemu výroby) za neexistenci újmy na straně výrobního odvětví Unie.

4.5.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(200) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 13

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2016	2017	2018	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	−3,4	6,8	6,7	−6,1
Index	*−100*	197	197	−178
Peněžní tok (v EUR)	− 140 233 454	441 132 791	621 327 297	− 308 067 291
Index	*−100*	315	443	−220
Investice (v EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Index	*100*	*162*	*146*	*108*
Návratnost investic (%)	−3,1	9,7	10,2	−13,0
Index	*−100*	*317*	*331*	*−424*

Zdroj: Výrobci v Unii zařazení do vzorku

(201) Ziskovost se během posuzovaného období vyvíjela negativně, a to navzdory počátečnímu zvýšení zisků v letech 2017 a 2018. Ziskovost klesla z 6,8 % v roce 2017 na −6,1 % v období šetření.

(202) Čistý peněžní tok byl od roku 2017 do roku 2018 kladný, přičemž nejvyšší byl v roce 2018, a v období šetření, kdy byla ziskovost na nejnižší úrovni během posuzovaného období, dosáhl záporných hodnot. Schopnost získat kapitál byla omezena poklesem zisků.

(203) Úroveň ročních investic se v posuzovaném období zvýšila o 8 %, ale v období šetření klesla na úroveň jen o málo vyšší než v roce 2016. Návratnost investic měla stejný trend jako ziskovost. Tato část tabulky 13 je shodná, pokud jde o investice a návratnost investic, s tabulkou 13 prozatímního nařízení.

(204) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda tvrdila, že úroveň investic v tabulce 13 prozatímního nařízení je obrovská a je jasným důkazem neexistence újmy. Komise s tímto závěrem turecké vlády nesouhlasila, neboť k investicím došlo většinou v letech 2017 a 2018, tedy poté, co výrobní odvětví Unie začalo překonávat účinky dřívějších dumpingových praktik. Jak je vysvětleno ve 167. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobci v Unii nemohli během posuzovaného období investovat tolik, kolik by chtěli. Vzhledem k tomu, že toto výrobní odvětví Unie je kapitálově velmi náročné, nebyly investice v relativní hodnotě obrovské. Schopnost získat kapitál byla omezena poklesem zisků.

(205) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda požádala o vysvětlení, proč došlo ke zvýšení investic o 62 % mezi léty 2016 a 2017, neboť opatření týkající se ploché za tepla válcované oceli vůči pěti třetím zemím vstoupila v platnost v říjnu 2017. Komise nejprve uvedla, že skutečnost, že na trhu dochází k dumpingovému dovozu, který poškozuje výrobní odvětví Unie, nemůže být v zásadě využita k tomu, aby byla vyloučena investiční rozhodnutí výrobního odvětví Unie, neboť by to implicitně znamenalo odměnu pro příslušnou nekalou obchodní praktiku. Komise v podstatě připomněla, že prozatímní antidumpingová opatření proti jednomu z hlavních zdrojů dovozu ploché za tepla válcované oceli v té době, tj. Číně, byla zveřejněna dne 7. října 2016 ([19]), zatímco konečná opatření následovala počátkem dubna 2017 ([20]). Tabulka 14 tohoto nařízení navíc ukazuje, že mezi léty 2016 a 2017 došlo k jasnému poklesu dumpingového dovozu z Číny, Ruska, Brazílie, Ukrajiny a Íránu, což napomohlo realizaci odložených investic v roce 2017.

(206) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že některé investice, které souvisejí se zdravím, bezpečností a životním prostředím, nevedou k zisku ani návratnosti investic. Komise byla toho názoru, že výrobní odvětví Unie mělo být schopno dosahovat zisku i při plnění svých závazků v oblasti zdraví, bezpečnosti a životního prostředí. Investice související se zdravím, bezpečností a životním prostředím nebrání podnikům v tom, aby za běžných tržních podmínek dosahovaly dobrých zisků. I když s tímto závěrem souhlasí, po poskytnutí konečných informací měla turecká vláda za to, že Komise neprovedla objektivní přezkum ziskovosti a návratnosti investic, neboť investice související se zdravotními, bezpečnostními a environmentálními otázkami byly v roce, kdy se investice uskutečnily, velmi nákladné, a žádná společnost neočekává návratnost těchto investic. Komise nesouhlasila, protože zdravé výrobní odvětví Unie by mělo vykazovat solidní úrovně ziskovosti a návratnosti investic, které umožní výdaje, jež nevedou k peněžní návratnosti investic, ale jsou zcela nezbytné ze zdravotních, bezpečnostních a environmentálních důvodů.

(207) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 126. až 131. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.6. **Závěr ohledně újmy**

(208) Ačkoli se spotřeba na volném trhu během posuzovaného období mírně snížila (–1 %), objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu se zvýšil a jeho tržní podíl se zvýšil z [75–76 %] na [78–79 %]. Tato malá zlepšení, pokud jde o objem prodeje a podíl na trhu, však lze pozorovat pouze ve srovnání s rokem 2016, kdy výrobní odvětví Unie utrpělo újmu způsobenou dumpingem způsobeným dovozem z jiných zemí. Objem výroby se však v posuzovaném období v tomto výrobním odvětví Unie snížil o 4 % a využití kapacity o 7 %. Mezi rokem 2018 a obdobím šetření došlo k výraznějšímu poklesu výroby a využití kapacity a rovněž k poklesu prodeje na volném trhu. Výrobní odvětví Unie od roku 2017 rostlo a zotavovalo se z nekalého dovozu, na nějž se vztahují antidumpingová a antisubvenční opatření, avšak jeho situace se během období šetření zhoršila.

(209) Výrobní náklady výrobního odvětví Unie během posuzovaného období značně vzrostly (+36 %), a to zejména v důsledku výrazného zvýšení cen surovin.

(210) Prodejní ceny výrobního odvětví Unie se v letech 2017 a 2018 zvýšily více než náklady, což výrobcům v Unii umožnilo začít se zotavovat z předchozích dumpingových praktik a dosáhnout ziskovosti ve výši 6,7 %. Mezi rokem 2018 a obdobím šetření však muselo výrobní odvětví Unie, pokud si chtělo zachovat svůj podíl na trhu i přes dumpingový turecký dovoz, snížit své prodejní ceny navzdory rostoucím nákladům (+4 %). To mělo zničující dopad na ziskovost výrobního odvětví Unie, která klesla z +6,7 % v roce 2018 na –6,1 % v období šetření.

(211) Další finanční ukazatele (peněžní tok, návratnost investic) vykazovaly podobný trend, zejména v období šetření, a následně úroveň investic ve srovnání s předchozími roky výrazně poklesla.

([19]) Prováděcí nařízení (EU) 2016/1778.
([20]) Prováděcí nařízení (EU) 2017/649.

(212) Jak je vysvětleno výše v 16. bodě odůvodnění, vystoupení Spojeného království znamenalo revizi makroekonomických ukazatelů a některých dalších údajů. Rozdíly mezi tabulkami 1–13 prozatímního nařízení a tabulkami 1–13 tohoto nařízení jsou však zanedbatelné, a to jak z hlediska jednotek, tak i trendů. Úroveň cenového podbízení zůstala značná. Komise proto dospěla k závěru, že vystoupení Spojeného království nemění závěr o újmě, který je uveden v prozatímním nařízení.

(213) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise s konečnou platností k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. **PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI**

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(214) Po poskytnutí prozatímních informací nesouhlasilo sdružení ÇİB a turecká vláda se závěry uvedenými v oddíle 5.1 prozatímního nařízení. Turecká vláda uvedla, že vysvětlení tam uvedená nemohou odůvodnit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a údajnou újmou mezi roky 2018 a 2019 z toho důvodu, že objem tureckého dovozu byl stabilní a že jak ceny tureckého dovozu, tak výrobní náklady výrobního odvětví Unie v uvedeném období klesaly. Komise konstatovala, že prohlášení turecké vlády jsou nepřesná. Na jedné straně výrobní náklady výrobního odvětví Unie v uvedeném období neklesaly. Naopak se zvýšily z 540 EUR/tunu v roce 2018 na 560 EUR/tunu v roce 2019, jak je uvedeno v tabulce 10 prozatímního nařízení a tabulce 10 tohoto nařízení. Na druhé straně zůstal mezi roky 2018 a 2019 objem tureckého dovozu poměrně stabilní (i když na vyšší úrovni než v letech 2016 a 2017), zatímco jeho ceny klesly o 8,5 %, jak ukazuje tabulka 4 a 5 tohoto nařízení. Komise uvedla, že turecká vláda považovala úrovně cenového podbízení zjištěné v prozatímním nařízení za nevýznamné, avšak nezpochybnila, že plochá za tepla válcovaná ocel je výrobkem velmi citlivým na ceny. Samotná turecká vláda skutečně připustila, že malý cenový rozdíl vysvětluje zvýšení podílu tureckého dovozu na trhu ([21]). Tato tvrzení se tedy zamítají. V každém případě, bez ohledu na existenci cenového podbízení, muselo výrobní odvětví Unie během období šetření udržovat své ceny výrazně pod svými výrobními náklady, aby si zachovalo svůj podíl na trhu, a to v důsledku poklesu cen vyvolaného objemy tureckého dovozu za nižší ceny.

(215) Turecká vláda rovněž uvedla, že dovoz z Turecka nepřevzal podíl výrobního odvětví Unie na trhu, ale získal pouze určitý podíl od třetích zemí, což nemohlo mít žádný dopad na výrobce v Unii. Ve stejném duchu sdružení ÇİB tvrdilo, že Komise přehlédla skutečnost, že dovoz z Turecka zaplnil mezeru, kterou zanechaly jiné dodavatelské země. Strana rovněž tvrdila, že neexistuje časová souvislost mezi výkonností výrobního odvětví Unie a vývojem tureckého dovozu, protože když se situace výrobců v Unii mezi druhým a třetím čtvrtletím roku 2019 zhoršila, turecký dovoz klesal a jeho ceny se neměnily. Po poskytnutí konečných informací turecká vláda uvedla, že čtvrtletní analýza ukázala, že dovoz z Turecka začal od začátku roku 2019 výrazně klesat. Po poskytnutí prozatímních a konečných informací sdružení ÇİB ve stejném duchu uvedlo, že Komise nevysvětlila, proč se některé klíčové hospodářské ukazatele výrobního odvětví Unie v období 2016–2019 zlepšily nebo zůstaly stabilní, zatímco dovoz z Turecka postupně rostl. Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že podstatnou újmu je třeba přičíst jiným činitelům než dovozu z Turecka, protože v letech 2016 až 2018 objem tureckého dovozu rostl, rovněž však i jeho ceny.

(216) Komise souhlasila s tím, že turecký dovoz zaplňující mezeru by byl bezproblémový; tento dovoz do Unie byl však realizován za nespravedlivé dumpingové ceny. Pokud jde o neexistenci časové souvislosti, Komise nesouhlasila. Sdružení ÇİB ve své analýze ve skutečnosti ignorovalo účinky cenového tlaku, který turecký dovoz vyvíjel. Skutečnost, že újma je zjevná spíše v ukazatelích, jež souvisejí s cenou, nezpochybňuje celkový závěr o dumpingu, který způsobuje újmu. Jak je uvedeno ve 139. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v roce 2019 bylo výrobní odvětví Unie nuceno stanovovat ceny výrazně pod úrovní nákladů, aby si udrželo svůj podíl na trhu, a to v důsledku cenového tlaku, který vyvíjel turecký dovoz za nižší ceny. Mezi dumpingovým dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, tedy existuje jasná souvislost.

([21]) Poslední odstavec na straně 14, t21.000916.

(217) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda uvedla, že výrobní odvětví Unie konkuruje dovozu v zásadě na volném trhu. Turecká vláda tvrdila, že zvýšení podílu výrobního odvětví Unie na volném trhu prokazuje, že neexistuje újma způsobená dovozem z Turecka. Sdružení ÇİB uvedlo, že zvýšení prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu a zvýšení jeho podílu na trhu navzdory existenci tureckého dovozu nepodporuje závěr, že výrobní odvětví Unie utrpělo v posuzovaném období podstatnou újmu. Komise se domnívá, že tvrzení obou stran opomíjejí účinky cenového tlaku, který vyvíjí turecký dovoz, a že újma je spíše zjevná a prokazatelná v ukazatelích, jež souvisejí s cenou. V období šetření získalo výrobní odvětví Unie určité podíly na trhu, které zůstaly po některých zdrojích dovozu. Došlo k tomu však při prodejních cenách, které jsou výrazně nižší než náklady, a to v důsledku cenového tlaku, jež vyvíjel turecký dovoz a jeho nižší ceny.

(218) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 138. až 139. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Účinky dalších činitelů**

5.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(219) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 14

Dovoz ze třetích zemí

Země		2016	2017	2018	Období šetření
Ruská federace	Objem (v tunách)	*1 935 269*	*720 339*	*1 587 740*	*1 340 462*
	Index	*100*	*37*	*82*	*69*
	Podíl na trhu (%)	5–6	2–3	4–5	3–4
	Index	*100*	*39*	*81*	*70*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	335	468	496	443
	Index	*100*	*140*	*148*	*132*
Srbsko	Objem (v tunách)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Index	*100*	*133*	*210*	*247*
	Podíl na trhu (%)	0–1	1–2	2–3	2–3
	Index	*100*	*139*	*207*	*249*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	386	498	547	479
	Index	*100*	*129*	*142*	*124*
Indie	Objem (v tunách)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Index	*100*	*255*	*205*	*197*
	Podíl na trhu (%)	1–2	3–4	2–3	2–3
	Index	*100*	*266*	*202*	*199*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	403	494	531	464
	Index	*100*	*122*	*132*	*115*

Brazílie	Objem (v tunách)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Index	*100*	*56*	*41*	*17*
	Podíl na trhu (%)	1–2	1–2	0–1	0–1
	Index	*100*	*59*	*40*	*18*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	362	494	531	485
	Index	*100*	*136*	*147*	*134*
Ukrajina	Objem (v tunách)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Index	*100*	*56*	*12*	*10*
	Podíl na trhu (%)	3–4	1–2	0–1	0–1
	Index	*100*	*59*	*12*	*10*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	331	466	472	424
	Index	*100*	*141*	*142*	*128*
Írán	Objem (v tunách)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Index	*100*	*8*	*6*	*0*
	Podíl na trhu (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Index	*100*	*9*	*6*	*0*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	305	428	489	504
	Index	*100*	*140*	*160*	*165*
Čína	Objem (v tunách)	1 024 619	8 456	579	525
	Index	*100*	*0,83*	*0,06*	*0,05*
	Podíl na trhu (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Index	*100*	*1*	*0*	*0*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	325	667	3 760	3 177
	Index	*100*	*205*	*1 158*	*978*
Ostatní třetí země	Objem (v tunách)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Index	*100*	*167*	*161*	*133*
	Podíl na trhu (%)	2–3	4–5	4–5	3–4
	Index	*100*	*174*	*159*	*134*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	384	493	562	523
	Index	*100*	*128*	*146*	*136*
Součet všech třetích zemí kromě Turecka	Objem (v tunách)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Index	*100*	*67*	*71*	*62*
	Podíl na trhu (%)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	Index	*100*	*70*	*69*	*62*
	Průměrná cena (v EUR za tunu)	344	480	530	477
	Index	*100*	*141*	*154*	*139*

Zdroj: Eurostat

(220) Během posuzovaného období se dovoz z jiných zemí než z Turecka snížil o 38 %; jejich podíl na trhu se snížil z 21–22 % na 12,5–13,5 %.

(221) Po poskytnutí prozatímních informací byla turecká vláda toho názoru, že prozatímní nařízení nevzalo v úvahu (nízkou) cenu dovozu z některých třetích zemí a že ceny tureckého dovozu nemohly způsobit výrobcům v Unii újmu. Turecká vláda tento závěr založila na skutečnosti, že za prvé, s ohledem na údaje uvedené v tabulce 14 prozatímního nařízení, se celkové dovozní ceny od roku 2018 do období šetření snížily více než ceny dovozu z Turecka a za druhé, že ceny ploché za tepla válcované oceli silně kolísaly. Turecká vláda uvedla, že souhrnný objem dovozu ze všech třetích zemí s výjimkou Turecka představoval téměř dvojnásobek objemu tureckého dovozu. Vzhledem k tomu, že jejich ceny byly nižší než ceny tureckého dovozu, turecká vláda konstatovala, že jejich vliv nelze ignorovat. V tomto smyslu sdružení ÇİB uvedlo, že rychlý pokles cen indického dovozu se časově shodoval s poklesem ziskovosti výrobců v Unii.

(222) Komise analyzovala objemy, hodnoty a trendy dovozu z jiných třetích zemí, avšak zjistila, že jejich dopad neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým tureckým dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpěli výrobci v Unii. Pokud jde o cenové srovnání provedené tureckou vládou mezi dovozními cenami z Turecka a dovozními cenami z jiných zdrojů, Komise podotýká, že tyto ceny jsou podhodnoceny, jelikož turecká vláda nezohlednila skutečnost, že údaje Eurostatu o cenách nezahrnují zaplacené antidumpingové a vyrovnávací clo. Pokud jde o indický dovoz, jak je uvedeno ve 144. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, přesný sortiment tohoto dovozu, a tedy zda se ve skutečnosti podbízel cenám výrobního odvětví Unie, nelze stanovit pouze na základě průměrných cen Eurostatu. Žádná strana neposkytla důkazy dle typu výrobku, které by naznačovaly významné cenové podbízení ze strany indického dovozu. Co je důležitější, žádná strana nezpochybnila, že objem indického dovozu představoval čtvrtinu tureckého dovozu, a tudíž nebyl s to oslabit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou, která byla v tomto případě zjištěna. Po poskytnutí prozatímních informací žadatel tvrdil, že nevěděl o žádných informacích, které by naznačovaly, že se zboží dovážené z Indie v Unii prodávalo za dumpingové ceny nebo způsobilo výrobcům v Unii újmu. Vzhledem k relativně nízkému podílu indického dovozu na trhu nemohl tedy tento dovoz vyvíjet tlak na výrobce v Unii ve stejném rozsahu, jak to činil dumpingový dovoz z Turecka.

(223) Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB zpochybnilo analýzu a závěry učiněné podle tohoto oddílu, přičemž turecká vláda uvedla, že Komise „se rozhodla nepřezkoumat účinky“ dovozu z jiných třetích zemí a neprokázala, že tento dovoz nezpůsobil výrobcům v Unii žádnou újmu. Komise se stranami nesouhlasila, neboť přezkoumala všechny příslušné informace, které se týkají zdokumentované záležitosti. Například žádná ze stran, ani turecká vláda, ani sdružení ÇİB, neposkytla v jakékoli fázi šetření důkazy dle typu výrobku, které by naznačovaly významné cenové podbízení ze strany indického dovozu (nebo srbského dovozu, jak tvrdí sdružení ÇİB). Komise dospěla k závěru, že důkazy ve spisu nepodporovaly tvrzení týkající se údajných účinků dovozu ze třetích zemí. Tento závěr nezpochybňuje zjištění, které se týká rozsahu tlaku tohoto dovozu na výrobce v Unii souběžně s dumpingovým dovozem z Turecka. Zjištění, že dovoz ze třetích zemí nemohl oslabit příčinnou souvislost mezi dovozem z Turecka a újmou způsobenou výrobcům v Unii, byla potvrzena. Vzhledem k těmto skutečnostem byly celkové závěry o příčinách rovněž potvrzeny.

(224) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 140. až 146. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(225) Objem a ceny vývozu výrobního odvětví Unie pro strany, které nejsou ve spojení, se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 15

Prodej na vývoz

	2016	2017	2018	Období šetření
Objem vývozu (v tunách)	1–2 miliony	1–2 miliony	1–2 miliony	1–2 miliony
Index	*100*	*102*	*102*	*121*

Průměrná cena (v EUR za tunu)	376	502	554	468
Index	*100*	*133*	*147*	*124*

Zdroj: Eurofer (objemy) a výrobci v Unii zařazení do vzorku (průměrné ceny)

(226) Výrobci v Unii zvýšili v posuzovaném období objem vývozu o 21 % a zůstali na hodnotě pod hranicí 2 milionů tun v roce 2019. Celkově objem vývozu výrobního odvětví Unie představoval méně než 6 % objemu prodeje na volném trhu Unie.

(227) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 147. až 149. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.3. *Vlastní spotřeba*

(228) Po poskytnutí prozatímních informací požádala turecká vláda Komisi, aby shromáždila více údajů a dále zkoumala poptávku na závislém trhu. Turecká vláda poukázala na určité podrobné údaje v publikaci žadatele „European Steel in Figures 2020" (Evropské ocelářství v číslech za rok 2020) a špatné výsledky zveřejněné Evropským sdružením výrobců automobilů ve své zprávě z roku 2019.

(229) Výrobky z ploché za tepla válcované oceli mají dvě hlavní použití. Za prvé jde o prvotní materiál pro výrobu různých ocelových výrobků s přidanou hodnotou, počínaje za studena válcovanými plochými a potahovanými výrobky z oceli. Za druhé se používají jako průmyslový vstup nakupovaný koncovými uživateli pro nejrůznější použití, včetně stavebnictví (výroba ocelových trubek), stavby lodí, plynových nádob, automobilů, tlakových nádob a energetických potrubí. Údaje předložené tureckou vládou neumožnily posoudit poptávku v široké škále příslušných spotřebitelských odvětví. Komise zjistila, že celková výrobní činnost v odvětvích, která v Unii využívají ocel, poklesla v roce 2019 o 0,2 %, a to v návaznosti na nárůst o 2,9 % v roce 2018, přičemž šlo o první pokles výroby od roku 2013. Záporný růst v roce 2019 byl důsledkem zvýšení stavební výroby a poklesu ve všech ostatních odvětvích, jež využívají ocel (nejvýraznější pokles byl zaznamenán u automobilového průmyslu) ([22]). Komise připustila, že negativní růst v řadě odvětví využívajících ocel v roce 2019 představoval pro výrobce ploché za tepla válcované oceli problém. Nebylo však zjištěno, že by tato situace oslabila příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Turecka a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v období šetření, vzhledem k nárůstu objemu tohoto dovozu, jeho vlivu na ceny výrobního odvětví Unie a dalším faktorům působícím újmu, které byly uvedeny výše.

(230) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda prohlásila, že posouzení účinků vlastní spotřeby není slučitelné s pravidly WTO. Turecká vláda uvedla, že se Komise „rozhodla nepřezkoumat mimořádné zhoršení v odvětvích uživatelů oceli v EU". Komise s tím nesouhlasila. Turecká vláda neposkytla žádné důkazy na podporu výše uvedeného tvrzení. Zveřejnění v poznámce pod čarou 16 prozatímního nařízení neprokazují údajné „mimořádné zhoršení odvětví uživatelů oceli v EU". V průběhu šetření nevznesli obdobná tvrzení žádní uživatelé. Jak je zdůrazněno ve 195. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, uživatelé na hlavních navazujících trzích, jako je například automobilový průmysl, průmyslové spotřebiče nebo stavebnictví, se nepřihlásili.

(231) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 150. až 151. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

([22]) Ekonomická zpráva „Economic and Steel Market Outlook 2020-2021", druhá čtvrtletní zpráva – údaje do roku 2019 a včetně celého tohoto roku, 12. května 2020, Eurofer, ke stažení na adrese https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf, a Krátkodobý výhled světového ocelářství, 14. října 2019, Světové sdružení výrobců oceli, k dispozici na adrese https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html.

5.2.4. *Vývoj poptávky*

(232) Po poskytnutí konečných informací přičetlo sdružení ÇİB újmu skutečnosti, že celková spotřeba v Unii klesala, zatímco turecká vláda uvedla, že pokles spotřeby způsobilo snížení objemu výroby výrobního odvětví Unie. Komise konstatovala, že dle tabulky 1 během posuzovaného období spotřeba na volném trhu, tj. na trhu, kde v zásadě probíhá hospodářská soutěž s dovozem, klesla o 1 %. Komise se nedomnívá, že rozsah poklesu spotřeby v Unii oslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Turecka a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v období šetření.

(233) S ohledem na úvahy uvedené v oddíle výše a vzhledem k tomu, že ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 152. až 153. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Vývoj poptávky na základě údajů EU-27 tyto závěry nemění.

5.2.5. *Ceny surovin*

(234) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 154. až 155. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.6. *Další činitelé*

(235) Po poskytnutí konečných informací dospělo sdružení ÇİB k závěru, že podstatnou újmu lze přičíst změnám na trhu Unie, restrukturalizačním a racionalizačním snahám výrobců v Unii, určité nákupní politice nebo důkazům o levném dovozu z jiných třetích zemí. Tato tvrzení nebyla podložena, a tudíž byla zamítnuta.

(236) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 147. až 149. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. **Závěry o příčinách**

(237) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné další připomínky, dospěla Komise k závěru, že žádný z činitelů, které byly analyzovány jednotlivě ani společně, neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie v tom smyslu, že by tato souvislost již nebyla reálná a podstatná, což potvrzuje závěr uvedený ve 159. až 161. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. ÚROVEŇ OPATŘENÍ

6.1. **Rozpětí prodeje pod cenou**

(238) Po poskytnutí prozatímních informací se žadatel vyslovil proti tomu, aby Komise použila průměrný zisk dosažený v roce 2017, tj. 6,8 %, jako základ pro cílový zisk použitý pro výpočet rozpětí prodeje pod cenou. Žadatel tvrdil, že v roce 2017 výrobní odvětví Unie stále trpělo dumpingovým dovozem jiného původu, že Komise nedodržela svou standardní praxi, a že dokonce i sdružení ÇİB navrhovalo vyšší ziskové rozpětí. Žadatel trval na tom, že cílový zisk by měl být v rozmezí 10–15 %, jako hodnota 12,9 % použitá v předchozím šetření, jež se týkalo dovozu téhož výrobku ([23]), i když připustil, že minimální základ pro cílový zisk by také mohl být 7,9 %, což byl cílový zisk použitý v posledním šetření, které se týkalo tohoto výrobku.

(239) Komise toto tvrzení posoudila. Jak je vysvětleno ve 164. a 166. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise vycházela při stanovení cílového zisku z ustanovení čl. 7 odst. 2c základního nařízení, ačkoli rok s „běžnými podmínkami hospodářské soutěže“ před nárůstem dovozu z Turecka nemohl být v přiměřené časové lhůtě určen. Kromě toho, jak již bylo uvedeno v oddíle 4.5.1 výše, Komise nemohla dospět k závěru, že v roce 2017 výrobní odvětví Unie stále trpělo dumpingovým dovozem, jak tvrdil žadatel. V antidumpingovém šetření proti Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016.

([23]) Rozhodnutí Komise č. 284/2000/ESUO ze dne 4. února 2000 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli o šířce 600 mm nebo větší, neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, ve svitcích, po válcování za tepla již dále neopracovaných, pocházejících z Indie a Tchaj-wanu a o přijetí závazků nabídnutých některými vyvážejícími výrobci a o zastavení řízení, které se týká dovozu pocházejícího z Jihoafrické republiky (Úř. věst. L 31, 5.2.2000, s. 44).

Skutečnost, že v říjnu 2017 byla uložena konečná ochranná opatření proti dovozu tohoto původu, neznamená, že v roce 2017 nadále existovaly dumpingové praktiky působící újmu. To potvrzuje prudký pokles dovozu z těchto pěti zemí v roce 2017, jak již bylo uvedeno ve 163. bodě odůvodnění výše. Komise proto potvrdila, že rok 2017 byl nejlepším základem pro stanovení cílového zisku v souvislosti se současným šetřením. V každém případě s ohledem na dumpingová rozpětí, jež byla v tomto případě zjištěna, by ani přijetí tvrzení o použití vyššího cílového zisku nemělo žádný dopad na úroveň opatření.

(240) V prozatímní fázi Komise použila údaje společnosti Bloomberg New Energy Finance, aby stanovila předpokládané ceny povolenek v systému EU pro obchodování s emisemi (ETS) pro výpočet budoucích environmentálních nákladů. Tyto ceny byly v konečné fázi aktualizovány na základě údajů získaných dne 15. února 2020.

(241) Ve 216. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se odkazuje na připomínky, jež se týkají výpočtu újmy a které byly obdrženy od jednoho výrobce v Unii zařazeného do vzorku v souvislosti s článkem 19a základního nařízení. Strana tvrdila, že k posouzení budoucích nákladů výrobního odvětví Unie na zajištění souladu s právními předpisy v oblasti životního prostředí a sociálních nákladů na výrobu, jež vyplývají z vícestranných environmentálních dohod nebo sociálních závazků, by měl být použit průměr budoucího množství ploché za tepla válcované oceli, které má být vyrobeno, namísto průměru budoucích předcházejících výrobků, které se používaly při výrobě ploché za tepla válcované oceli. V tomto řízení Komise zjistila, s ohledem na dostupné informace, které poskytli tři výrobci v Unii zařazení do vzorku a které Komise ověřila, že emise znečišťujících látek přímo produkovaly předcházející výrobky, a proto je tato úroveň vhodná pro posouzení budoucích nákladů na dodržování předpisů. Tyto náklady byly následně použity na výrobu výrobku, který je předmětem šetření, a to na základě poměru spotřeby navazujícího výrobku, který produkuje emise při výrobě výrobku, který je předmětem šetření.

(242) Jak je vysvětleno v oddíle 1.8 výše, složení Unie se v roce 2021 změnilo, což rovněž znamenalo změnu souboru údajů používaného ke stanovení rozpětí cenového podbízení. Úroveň pro odstranění újmy pro EU-27 je uvedena v následující tabulce:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí prodeje pod cenou
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %	21 %

(243) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 163. až 170. bodě odůvodnění prozatímního nařízení ve znění pozměněném v tabulce výše.

6.2. **Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie**

(244) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 171. až 172. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.3. **Závěr**

(245) Na základě výše uvedeného posouzení dospěla Komise k závěru, že je vhodné stanovit výši konečného cla podle pravidla nižšího cla v čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 4 druhém pododstavci základního nařízení. Konečná antidumpingová cla by proto měla být stanovena takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %

7. **ZÁJEM UNIE**

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(246) Po poskytnutí prozatímních informací žadatel uvedl, že nedávno ohlášené plány růstu tureckých vývozců jsou dalším důvodem, proč jsou antidumpingová opatření v zájmu Unie. Žádná strana nezpochybnila, že by opatření byla v zájmu výrobního odvětví Unie. Závěry uvedené ve 175. až 179. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byly tedy potvrzeny.

7.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(247) Po poskytnutí prozatímních informací uvedla turecká vláda a sdružení ÇİB, že výrobci v Unii byli již před dovozem chráněni. Sdružení ÇİB tvrdilo, že turecký dovoz v posledním čtvrtletí roku 2019 ve srovnání s prvním čtvrtletím uvedeného roku výrazně poklesl. V tomto ohledu poukázala turecká vláda na konečná ochranná opatření s množstevními stropy („kvóty“ nebo „celní kvóty“) a na dodatečná cla ve výši 25 %, která mají být zaplacena po vyčerpání kvóty. Turecká vláda připomněla, že dovozci a uživatelé před přijetím prozatímních opatření uvedli, že nápravná opatření výrazně ovlivnila zabezpečení dodávek a ztížila činnost dovozců. Turecká vláda dodala, že v důsledku prozatímních antidumpingových opatření a kvót pro jednotlivé země v rámci ochranných opatření, jež platí do konce června 2021, nebudou dovozci a uživatelé moci nalézt nový zdroj dovozu, který by uspokojil poptávku v Unii.

(248) Komise byla toho názoru, že 188. až 193. bod odůvodnění prozatímního nařízení zcela vyvracejí tvrzení, které se týká údajných nedostatečných dodávek, včetně tvrzení výše, jež předložila turecká vláda po poskytnutí prozatímních informací. Komise rovněž konstatovala, že ochranná a antidumpingová opatření řeší odlišné situace. V tomto případě byla ochranná opatření skutečně uložena v podobě celní kvóty, což však nebrání uložení opatření s cílem odstranit nekalé obchodní praktiky, zejména v mezích celní kvóty, tj. před uplatněním jakéhokoli ochranného cla.

(249) Jak je vysvětleno ve 192. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, uložení antidumpingových opatření rovněž neznamená, že dovoz z Turecka bude zastaven a dokonce ani to, že se významně sníží. Zjištění šetření tento závěr podporují. Po poskytnutí prozatímních informací žádný dovozce nepředložil množstevní údaje, které by ukazovaly, že antidumpingová opatření, která vyplývají ze stávajícího řízení, by měla nepřiměřený dopad na jejich činnosti. Úroveň opatření by neměla bránit tureckým výrobcům oceli v prodeji jejich ploché za tepla válcované oceli v Unii a dovozcům v Unii. Tisková zpráva Steel Business Briefing z roku 2021 skutečně zdůraznila, že v roce 2020 zůstane Unie hlavním tureckým exportním trhem svitků válcovaných za tepla ([24]). Stejný zdroj hlásí další kapacity pro plochou za tepla válcovanou ocel v Turecku ([25]).

(250) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné připomínky týkající se zájmu dovozců, kteří nejsou ve spojení, byly potvrzeny závěry učiněné ve 180. až 182. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.3. **Zájem uživatelů**

(251) Připomínky turecké vlády po poskytnutí prozatímních informací, které se týkaly uživatelů, byly stejné jako připomínky, jež se týkaly dovozců, kteří nejsou ve spojení, a byly již řešeny v oddíle 7.2.

(252) Po poskytnutí prozatímních informací vyjádřilo sdružení ÇİB obavy ohledně poklesu kvality a inovací na trhu Unie v důsledku opatření. Komise považovala toto tvrzení, které je velmi obecné a nepodložené žádnými důkazy, za neopodstatněné. Komise zjistila, že navzdory obtížným tržním podmínkám výrobci v Unii nadále nabízeli vysoce kvalitní výrobky, a to během celého posuzovaného období. Komise očekává, že antidumpingová opatření vytvoří rovné podmínky, které výrobnímu odvětví Unie umožní nabízet více vysoce kvalitních a inovativních výrobků, což bude ve prospěch všech subjektů.

(253) Konsorcium uživatelů a dovozců ploché za tepla válcované oceli (dále jen „konsorcium“) předložilo připomínky k prozatímnímu nařízení ([26]). Konsorcium tvrdilo, že po období šetření výrobci v Unii údajně snížili objem výroby, který dodávají na volný trh Unie. Konsorcium poukázalo na to, že tato údajná praxe spolu s opatřeními na ochranu obchodu, která jsou v současné době zavedena proti jiným zemím původu, vedla k „bezprecedentnímu“ zvýšení cen na trhu Unie. Konsorcium tvrdilo, že nezávislí uživatelé v Unii nejsou tím pádem schopni odebírat základní surovinu (plochou za tepla válcovanou ocel) od výrobců v Unii. Zvýšení cen by pak výrobcům v Unii umožnilo zvýšit ziskové marže do té míry, že by se zotavili z údajné újmy, kterou utrpěli v období šetření. Konsorcium bylo toho názoru, že judikatura soudů EU umožňuje Komisi posoudit vývoj po období šetření v rámci analýzy zájmu Unie a že v tomto případě by tento vývoj vyžadoval ukončení opatření. V souvislosti s tímto argumentem konsorcium dále tvrdilo, že v důsledku údajného nedostatku dodávek od výrobců v Unii a z toho plynoucího zvýšení cen nemají nezávislí uživatelé v Unii jinou možnost, než spoléhat na dovoz v příslušných množstvích. V tomto ohledu konsorcium uvedlo, že zavedená opatření na ochranu obchodu proti určitým zemím původu a prozatímní opatření proti tureckému dovozu ohrožují schopnost získat plochou za tepla válcovanou oceli ze třetích zemí. Konsorcium poukázalo na to, že Turecko jako nejspolehlivější dodavatelskou zemi nemohou jiné třetí země nahradit. Konsorcium rovněž zpochybnilo zjištění Komise, jež se týká schopnosti uživatelů přizpůsobit se změnám právních předpisů a změnit dodavatele. Konsorcium tvrdilo, že v praxi je to zřídkakdy možné a že nákup omezených objemů od výrobců z jiných třetích zemí nelze považovat za známku toho, že uživatelé mohou rychle změnit dodavatele. Konsorcium zpochybňuje schopnost, ba dokonce ochotu výrobního odvětví Unie dodávat jakékoli další příslušné objemy nezávislým následným uživatelům v Unii a schopnost jiných zemí než Turecka dodávat do Unie významné množství ploché za tepla válcované oceli. Konsorcium tvrdilo, že všechny tyto prvky by vedly k neudržitelnému zvýšení nákladů na klíčovou surovinu pro uživatele, což by je neúměrným způsobem ovlivnilo.

(254) Po poskytnutí prozatímních informací vyjádřilo sdružení ÇİB obavy ohledně zvýšení cen ploché za tepla válcované oceli na trhu Unie v důsledku těchto opatření a zpochybnilo 191. bod odůvodnění prozatímního nařízení, podle něhož výrobci v Unii mohou využít svou volnou kapacitu k uspokojení poptávky uživatelů, kteří nejsou ve spojení.

([24]) t21.000701, příloha 2.
([25]) t21.000701, přílohy 1 a 3.
([26]) t21.000721.

(255) Žadatel tato tvrzení zpochybnil ([27]). Zejména poukázal na zdroje, které ukazují na zvýšení výrobní kapacity v roce 2021, mimo jiné opětným spuštěním určitých pecí, a na existenci dostatečných zdrojů dodávek, a to jak v rámci Unie, tak ze třetích zemí. Žadatel uznal, že jakákoli nerovnováha v dodavatelském řetězci na trhu by byla pouze dočasné povahy a byla by způsobena rušivým účinkem pandemie COVID-19, včetně uzavření některých pecí. Žadatel dále uvedl, že v Unii i jinde existuje řada alternativních zdrojů, které mají uspokojit případné zvýšení poptávky v Unii, včetně existence velké rezervní kapacity v Unii a na celém světě. Rovněž argumentoval, že vzhledem k uloženým mírným antidumpingovým clům je pravděpodobné, že Turecko bude ve svých dodávkách na trh Unie pokračovat. V neposlední řadě žadatel zopakoval, že antidumpingové clo nebude mít žádný významný dopad na náklady uživatelů, s odkazem na simulace, které poskytl v dřívější fázi řízení.

(256) Po poskytnutí konečných informací turecká vláda tvrdila, že pokud Komise uložila konečné ochranné opatření nad rámec stávajícího ochranného opatření a dalších platných antidumpingových a vyrovnávacích cel na dovoz dotčeného výrobku z jiných zemí původu, existuje zde možnost nedostatečných dodávek. Turecká vláda dále tvrdila, že její dovoz začal v roce 2019 klesat, a to v důsledku zavedeného ochranného opatření, a že „byla přesvědčena, že jakékoli další opatření povede k ukončení dovozu z Turecka“, a vznesla dotaz, jak si může být Komise jistá, že nedojde k ukončení dovozu z Turecka.

(257) Komise se nejprve zabývala tvrzeními o nedostatečné nabídce, dostupnosti jiných zdrojů a schopnosti přizpůsobit se změnám právních předpisů a změnit dodavatele. Následně se zabývala tvrzením o použití údajů po období šetření.

(258) Komise shledala, že argument konsorcia a turecké vlády o nedostatku nabídky je v rozporu s číselnými údaji a trendy, které šetření zjistilo. Je tomu tak jak na obecné úrovni, tak i na úrovni údajů uváděných spolupracujícími uživateli. Pokud jde o obecnou úroveň, Komise nejprve konstatovala, že v rámci ochranného opatření pro ocel ([28]) byla během období šetření neustále a ve zvětšujícím se rozsahu k dispozici velmi vysoká množství celních kvót s nulovým clem ([29]). Pokud by tedy v Unii existovala poptávka po větším objemu dovozu, mohla by být uspokojena bez cla. Šetření dále potvrdilo, že výrobní odvětví Unie má dostatečnou rezervní kapacitu ([30]), která by mu umožnila dále zvýšit jeho výrobu v Unii. Neexistuje hospodářský důvod, proč by výrobci v Unii neměli využít své (rezervní) kapacity k uspokojení poptávky v Unii bez ohledu na to, zda jsou uživatelé ve spojení či nikoli, zejména pokud se nacházejí v horší než optimální ekonomické situaci. Komise závěrem zopakovala svá zjištění učiněná v prozatímní fázi ([31]), která se týkala schopnosti třetích zemí dodávat plochou za tepla válcovanou ocel v příslušných množstvích, a připomněla, že by mohly dále zvýšit svou přítomnost na trhu Unie, jak již některé z nich učinily, pokud existuje poptávka. Komise rovněž odkázala na své zjištění ve 192. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jež se týká nepodloženého předpokladu, že turecký dovoz na trh Unie by přestal existovat, pokud by Komise uložila ochranné clo. Komise v tomto ohledu připomněla, že některé země, na něž se vztahují opatření, nadále vyvážejí do Unie a v některých případech ve značných objemech ([32]).

(259) Tvrzení konsorcia je navíc v rozporu s údaji, které poskytli sami nezávislí uživatelé v rámci šetření. Za prvé je podíl tureckého dovozu v portfoliu těchto uživatelů poměrně omezený (celkově méně než 15 %). Nákupy z Turecka představují méně než polovinu podílu dovozu z jiných zemí původu a jsou téměř pětkrát nižší než nákupy od výrobců v Unii, kteří jsou hlavním dodavatelem uživatelů. Komise dále potvrdila, že údaje, které jsou k dispozici v odpovědích na dotazník od uživatelů, kteří nejsou ve spojení, jasně ukazují nejen to, že mohou z roku na rok významně změnit (a ve skutečnosti i změnili) organizaci svých zdrojů dodávek, ale mohou tak rovněž učinit ve značných objemech. V tomto ohledu Komise uvedla, že spolupracující uživatelé v období šetření zdvojnásobili,

([27]) t21.000931.

([28]) V červenci 2018 Komise uložila prozatímní ochranné opatření, které se stalo konečným v únoru 2019 a které platilo po celé období šetření. V rámci tohoto opatření odpovídá plochá za tepla válcovaná ocel z velké části kategorii výrobků 1. Vývoj používání celních kvót v rámci ochranného opatření je proto pro účely tohoto šetření relevantní.

([29]) 45. až 50. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/894 ze dne 29. června 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2019/159 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 206, 30.6.2020, s. 27).

([30]) Tabulka 6 nařízení o uložení prozatímních antidumpingových opatření.

([31]) 188. a 189. bod odůvodnění nařízení o uložení prozatímních antidumpingových opatření.

([32]) 21. až 23. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/1590 ze dne 26. září 2019, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2019/159 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 248, 27.9.2019, s. 28).

a dokonce ztrojnásobili dovoz z určitých zemí původu (dovoz z těchto třetích zemí se celkově zvýšil o 40 %). Uživatelé rovněž začali v období šetření nakupovat ze zemí původu, od kterých v roce předcházejícím období šetření nenakupovali, zatímco přestali nakupovat z určitých zemí původu, ze kterých nakupovali v roce 2018. Údaje obsažené ve spisu jsou tedy v rozporu s tvrzením konsorcia, že uživatelé mohou nakupovat pouze omezené objemy ploché za tepla válcované oceli z jiných třetích zemí a že v praxi je přechod na jiné dodavatele jen zřídkakdy možný.

(260) Pokud jde o ostatní tvrzení předložená tureckou vládou, Komise ohledně poklesu dovozu v roce 2019 uvedla, že Turecko nebylo schopno splnit celkovou celní kvótu, která byla k dispozici do 1. července 2020 ([33]). Kromě toho Komise nespatřovala mezi snížením dovozu v daném roce a tvrzením, že tento dovoz bude ukončen v důsledku uložení konečného antidumpingového cla, žádnou souvislost a turecká vláda nepředložila žádné důkazy, které by tuto souvislost podporovaly. Komise navíc uvedla, že úroveň tureckého dovozu od uložení prozatímního antidumpingového cla ukazuje, že tento dovoz neskončil. Turecko naopak v období od ledna do března 2021 ve velké míře využilo celní kvótu pro svou zemi (92 %) a ve čtvrtletí od dubna do června 2021 pokračovalo ve vývozu příslušných objemů. Z těchto údajů vyplývá, že navzdory prozatímnímu antidumpingovému clu, které bylo zavedeno, Turecko nadále dodává objemy odpovídající objemům kvót, které mu byly přiděleny v rámci ochranného opatření.

(261) V reakci na tvrzení sdružení ÇİB Komise znovu uvedla v souvislosti s údajným snížením dovozu, na které se sdružení odvolává (první čtvrtletí v roce 2019 oproti čtvrtému čtvrtletí v roce 2019), že Turecko mohlo v posledním čtvrtletí roku 2019 dodat další objemy navíc v rámci režimu bezcelních kvót ([34]). Komise nicméně nerozuměla tomu, jak by snížení dovozu z Turecka samo o sobě vedlo k nedostatečné nabídce na trhu. Komise připomněla, že trh Unie prokázal schopnost přizpůsobit se různým zdrojům dodávek v závislosti na regulačních změnách, například uložení opatření na ochranu obchodu.

(262) S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto Komise tvrzení konsorcia, turecké vlády a sdružení ÇİB zamítla.

(263) Pokud jde o požadavek, aby Komise rozšířila svá zjištění s cílem zohlednit vývoj po období šetření, konsorcium ve svém podání poukázalo na nebývalý nárůst cen, k němuž by došlo mezi koncem roku 2020 a prvním čtvrtletím roku 2021. Konsorcium dodalo, že takové zvýšení cen ohrožuje jeho činnost v Unii a že při těchto cenách by výrobci v Unii zvýšili své zisky, a tudíž by se zotavili z újmy, kterou utrpěli v období šetření.

(264) Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB a turecká vláda kritizovaly zjištění, která Komise v tomto ohledu učinila. Žadatel tvrdil, že Komise by neměla posuzovat vývoj po období šetření, jelikož okolnosti v tomto případě nejsou výjimečné povahy a v každém případě by měly pouze krátkodobou povahu, a nikoli strukturální povahu.

(265) Komise byla toho názoru, že tvrzení, že ke zvýšení cen mohlo dojít v určitém okamžiku po období šetření, nemůže samo o sobě zpochybnit zjištění, ke kterým dospělo šetření v prozatímní a konečné fázi. Komise poznamenala, že tvrzení konsorcia postrádá smysluplné souvislosti a podpůrné důkazy, které by jasně prokazovaly, že zjištění o šetření, která vycházejí z údajů o období šetření, se stala neplatnými z důvodu tohoto vývoje samotného. Tvrzení, že výrobní odvětví Unie by se zotavilo ze své situace působící újmu, je nepodložené a není podpořeno žádnými důkazy. Komise připomněla, že čl. 6 odst. 1 základního nařízení uvádí, že k informacím, které se týkají období následujícího po období šetření, se zpravidla nepřihlíží.

([33]) Toto tvrzení je platné pro obě období, tj. období, kdy Turecko podléhalo celkové celní kvótě (od 2. února do 30. září 2019), a období, kdy se na Turecko vztahoval strop ve výši 30 % v rámci celkové celní kvóty od 1. října 2019.

([34]) V posledním čtvrtletí roku 2019 využilo Turecko 73 % celkového objemu celních kvót, v rámci kterých bylo oprávněno dodávat bezcelně, přičemž v tomto čtvrtletí zůstalo nevyužito přibližně 170,000 tun.

(266) Pokud jde o připomínky obdržené po poskytnutí konečných informací, Komise konstatuje, že ani jedna ze stran neposkytla žádné další důkazy o tom, jak by zvýšení cen, k němuž došlo po období šetření, samo o sobě vedlo k neodůvodněnému uložení konečného antidumpingového cla v rámci testu unijních zájmů.

(267) Komise tedy potvrdila své závěry uvedené ve 183. až 198. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.4. **Další činitelé**

(268) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že výrobci oceli v Unii se soustavně snaží udržet si oligopol na trhu Unie a odstranit mezinárodní hospodářskou soutěž. Turecká vláda uvedla, že výrobci v Unii již realizovali 79 % prodeje na volném trhu a že tento procentní podíl nezahrnuje objemy pro vlastní spotřebu, které jsou významné. Sdružení ÇİB rovněž poukázalo na vysoký podíl výrobců v Unii na trhu a obává se monopolu.

(269) Komise shledala, že tvrzení o oligopolu je neodůvodněné, jak již bylo vysvětleno ve 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Po poskytnutí prozatímních informací žádná strana nezpochybnila to, co je uvedeno v 75. a 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, totiž že existuje více než 20 známých výrobců patřících do 14 různých skupin, mezi kterými existuje zdravá hospodářskou soutěž, a to i pro dovozy ze třetích zemí. Vzhledem k tomu, že neexistují důkazy o nekalých soutěžních praktikách, je podíl na trhu, který v současnosti mají, irelevantní pro podporu těchto tvrzení o oligopolu, natož monopolu.

(270) Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že ve výše uvedeném nedošlo k podrobnému, dostatečnému a transparentnímu posouzení tvrzení o posílení oligopolu ze strany výrobního odvětví Unie na trhu Unie a že toto tvrzení o posíleném oligopolu není neopodstatněné. V případě sdružení ÇİB mělo být tvrzení posouzeno s přihlédnutím k dalším faktorům, jako jsou stávající opatření, nedostatek nabídky, snížení kvality a inovací atd. Podle této strany Tribunál požaduje, aby se pro účely čl. 21 odst. 1 základního nařízení věnovala zvláštní pozornost obnovení účinné hospodářské soutěže. Strana zopakovala, aniž by doplnila nové důkazy, své tvrzení, že výrobní odvětví Unie má na trhu Unie „posílený oligopol".

(271) Komise odkazuje na svůj nedávný pracovní dokument útvarů ([35]), v němž uvedla, že „v nedávné vlně konsolidace přispělo prosazování kontroly spojování podniků k udržení dynamické hospodářské soutěže na evropských trzích s ocelí ve prospěch mnoha navazujících odvětví, která používají ocel, spoléhají se na cenově dostupné materiály, aby mohla konkurovat v celosvětovém měřítku, a zaměstnávají miliony Evropanů. Zákazem fúzí, které narušují hospodářskou soutěž (např. Tata Steel/ThyssenKrupp) nebo schválením fúzí za určitých podmínek, jako jsou strukturální odprodeje (např. ArcelorMittal/Ilva), zajistilo toto prosazování pravidel o spojování podniků, že evropští zákazníci oceli nemají menší výběr, vyšší ceny ani menší míru inovací." Komise shledala tvrzení sdružení ÇİB jako nepodložená, a to i pokud jde o nedostatek dodávek ploché za tepla válcované oceli, jak je vysvětleno v oddíle 7.3. Komise proto potvrdila svá zjištění v prozatímní fázi.

(272) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 199. až 200. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(273) Po poskytnutí prozatímních informací turecká vláda uvedla, že podle jejího názoru jsou antidumpingová cla zbytečná a poškozují trh Unie a že budou hrát negativní úlohu vůči zájmu Unie jako celku. Po poskytnutí konečných informací sdružení ÇİB uvedlo, že Komise transparentně nevyvážila různé příslušné zájmy ani neodůvodnila svá zjištění. Komise považovala tato tvrzení za neopodstatněná s ohledem na zjištění šetření, konkrétně na existenci dumpingu, výsledné podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie a na výsledek vyvažování různých zájmů, o které jde.

(274) Na základě výše uvedených skutečností a vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky, byly potvrzeny závěry uvedené ve 201. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

([35]) Pracovní dokument útvarů Komise „Směrem ke konkurenceschopnému a ekologickému evropskému ocelářství", SWD(2021) 353 final ze dne 5. května 2021, s. 4.

8. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

8.1. Konečná opatření

(275) Vzhledem k závěrům, k nimž se dospělo ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, by měla být uložena konečná antidumpingová opatření za účelem zamezení další újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie dumpingovým dovozem dotčeného výrobku. Z důvodů uvedených v oddíle 6, a zejména v pododdíle 6.3 tohoto nařízení, by měla být antidumpingová cla stanovena v souladu s pravidlem nižšího cla.

(276) Na základě výše uvedených skutečností jsou sazby cel, která budou uložena, stanoveny takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %

(277) Sazby antidumpingových cel pro individuální společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto sazby cla jsou použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčené země a vyráběného uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“. Neměla by se na ně vztahovat žádná z uvedených individuálních sazeb antidumpingového cla.

(278) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních sazeb antidumpingového cla. Tato žádost musí být předložena Komisi ([36]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(279) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření kvůli rozdílu mezi celními sazbami je nutno přijmout zvláštní opatření, která zajistí uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není taková faktura přiložena, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

(280) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států totiž musí i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1

([36]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití nižší celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(281) Pokud by se po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

(282) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, mělo by se antidumpingové clo pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

8.2. **Konečný výběr prozatímního cla**

(283) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány.

(284) Vzhledem k tomu, že sazby konečného cla jsou nižší než sazby prozatímního cla, měly by být částky zajištěné nad rámec sazeb konečného antidumpingového cla uvolněny.

8.3. **Zpětná působnost**

(285) Jak je uvedeno v oddíle 1.2, na žádost žadatele zavedla Komise celní evidenci dovozu výrobku, který je předmětem šetření, podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

(286) Během konečné fáze šetření byly údaje shromážděné v souvislosti s celní evidencí vyhodnoceny. Komise analyzovala, zda byla splněna kritéria podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení pro výběr konečného cla se zpětnou působností.

(287) Analýza Komise neprokázala žádný další podstatný nárůst dovozu kromě úrovně dovozu, která během období šetření způsobila újmu, jak stanoví čl. 10 odst. 4d základního nařízení. Pro účely této analýzy Komise porovnala průměrné měsíční objemy dovozu dotčeného výrobku během období šetření s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínajícího měsícem následujícím po zahájení tohoto šetření a končícího posledním celým měsícem před uložením prozatímních opatření. Rovněž při srovnání průměrných měsíčních objemů dovozu dotčeného výrobku během období šetření s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínaje měsícem následujícího po zahájení tohoto šetření až do měsíce, včetně něj, ve kterém byla uložena prozatímní opatření, nebyl zaznamenán žádný další podstatný nárůst.

	Období šetření		červen 2020 až prosinec 2020		červen 2020 až prosinec 2021	
	tuny	tuny/měsíc	tuny	tuny/měsíc	tuny	tuny/měsíc
Dovoz ploché za tepla válcované oceli z Turecka	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Zdroj: Eurostat (EU-27)

(288) Komise proto dospěla k závěru, že výběr konečného cla se zpětnou působností za období, během nějž byl dovoz evidován, není v tomto případě odůvodněný.

9. **NABÍDKA ZÁVAZKU**

(289) Po poskytnutí konečných informací předložil jeden z vyvážejících výrobců nabídku cenového závazku v souladu s článkem 8 základního nařízení.

(290) Komise tuto nabídku posoudila a dospěla k závěru, že přijetí takového závazku by bylo neproveditelné ve smyslu článku 8 základního nařízení. Je tomu tak zejména z důvodu velkého množství nerozlišitelných typů výrobků, na něž se nabídka vztahuje, skutečnosti, že některé typy výrobků, jež spadají do stejného kódu KN/TARIC, mají různé minimální dovozní ceny, skutečnosti, že nabízené minimální dovozní ceny by nepostačovaly k odstranění poškozujících účinků dumpingu u většiny typů výrobku, a proto, že nabízená indexace není vhodná pro zohlednění kolísání cen surovin.

(291) Ve svých připomínkách k cenovému závazku, který navrhl vyvážející výrobce, žadatel uvedl argumenty ve prospěch jeho zamítnutí, což podpořilo vlastní analýzu Komise.

(292) Komise zaslala vyvážejícímu výrobci dopis, v němž uvedla důvody zamítnutí nabídky závazku a poskytla společnosti možnost, aby se vyjádřila.

(293) Komise neobdržela od vyvážejícího výrobce žádné připomínky, které by se týkaly jejího závěru, že navrhovaný závazek by byl nedostatečný a neproveditelný.

(294) Z důvodů uvedených výše v 290. až 293. bodě odůvodnění byla proto nabídka cenového závazku zamítnuta.

10. **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

(295) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([37]), pokud má být částka uhrazena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(296) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz plochých válcovaných výrobků ze železa, nelegované oceli nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracovaných, neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, které pocházejí z Turecka a které mají v současnosti kódy KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (kód TARIC 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (kód TARIC 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (kód TARIC 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (kód TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kód TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kód TARIC 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (kód TARIC 7226 91 91 19) a 7226 91 99.

Nejsou v něm zahrnuty následující výrobky:

i) výrobky z korozivzdorné oceli a křemíkové elektrooceli s orientovanou strukturou;

ii) výrobky z nástrojové oceli a rychlořezné oceli;

([37]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

iii) výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce převyšující 10 mm a o šířce 600 mm nebo větší a

iv) výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce 4,75 mm nebo větší, avšak nepřesahující 10 mm, a o šířce 2 050 mm nebo větší;

v) výrobky, jejichž šířka a) je 350 mm nebo méně a b) jejichž tloušťka je 50 mm nebo více, bez ohledu na délku výrobku.

2. Sazby konečného antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyráběný níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země	Společnost	Sazba konečného antidumpingového cla	Doplňkový kód TARIC
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Všechny ostatní společnosti	7,3 %	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, pro který byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení (EU) 2021/9 se vyberou s konečnou platností. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolní.

Článek 3

Na celně evidovaný dovoz se konečné antidumpingové clo nepoužije se zpětnou účinností. Údaje shromážděné podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) 2020/1686 nebudou dále uchovávány.

Článek 4

Ustanovení čl. 1 odst. 2 mohou být změněna tak, aby byli přidáni noví vyvážející výrobci z Turecka a aby se na ně vztahovala příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1 pocházející z Turecka;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a

c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt významné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. července 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN